

V15787

3-12-09

title - Belwasis'taan Suklan

Author - Sheikh Inam Bekhsh Nasikh Awar
Khusayy' Haider Ali Aetish.

Illustrator - Mathae Ahammadi (Lucknow).

Paste - 1236 H

Pages - 252

Language - Urdu Sharyasi - Kulliyat - C -
Publisher .

11

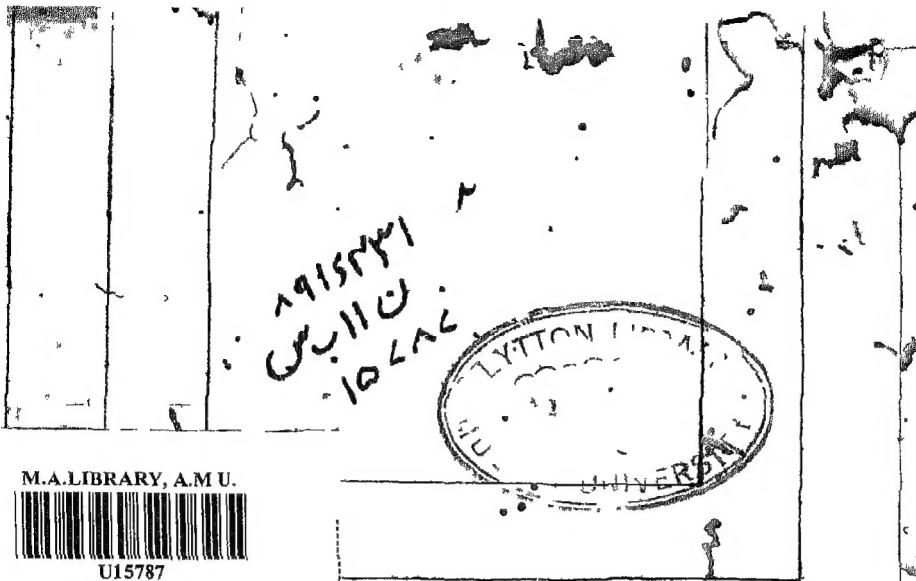
نَسُوْنِي فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ

هزاران هزار لشکر بزرگراه قاور ایازان و که برحق فراموشی و غم

و چون در صورت سلطنت کنگره و مجلس

و در طبقه پنجم به نام علی بن ابی طالب

CHECKED-2002

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

در بحر بیخ مشرق المارکانہ منفا خیلین

نسخ	الکشف	آریاب
<p>بسمای بیخیت دل کو خط خدایان کا بسیں گشتی کا کوٹھن بزم اس کا روان کہتی حن انگوٹنی بھر کر پاتان کا شفق آلودہ پتائی لالائی زبان کا پای جو آتش بنان کی گرم ہوئی تھی جلاہندولی مری طح زندہ سلمان کا</p> <p>مستطاب جیون کو مستطاب جیون کو</p>	<p>بسمای بیخیت دل کو خط خدایان کا بسیں گشتی کا کوٹھن بزم اس کا روان کہتی حن انگوٹنی بھر کر پاتان کا شفق آلودہ پتائی لالائی زبان کا پای جو آتش بنان کی گرم ہوئی تھی جلاہندولی مری طح زندہ سلمان کا</p> <p>مستطاب جیون کو مستطاب جیون کو</p>	<p>بسمای بیخیت دل کو خط خدایان کا بسیں گشتی کا کوٹھن بزم اس کا روان کہتی حن انگوٹنی بھر کر پاتان کا شفق آلودہ پتائی لالائی زبان کا پای جو آتش بنان کی گرم ہوئی تھی جلاہندولی مری طح زندہ سلمان کا</p> <p>مستطاب جیون کو مستطاب جیون کو</p>

نام

چشم

چون که بجز کی نباشد دانه و درانی پیرا
 یکی ای جاک تاخیر کسی ای کریمان کا
 چو سخی تی علی شنی ای مری بند
 حسدی رنگ بو تاهی بیدل جگران کا
 مرید کلک کو وده مشر کا غره بهی بین
 نفس اعدا کو می میری قلندر پیشین کا
 کسی خال اس وحشت شوق بینی انگار
 نه او چا خاری دهن کپی پری بیان کا
 بتای کالی اندیشه هزار نایل و دنیا کو
 بنین ہی کشته چهره نایل و دنیا کو
 پس از مردن چو نون کا خاک بنام گردن
 بجای زو بان چک بگو لایسی بیان کا
 مشرف جلا تا می پید بساط عجب
 که کار برن کرمانی بر تو ماه تابان کا
 چشمش بر قل کعبه نشان نهان کا
 که عالم بر مان جسم پری ادنی بیان کا
 کوئی مضمون که که مری بر نی بیان کا
 کسی بزم پشته پشته مری بر نی بیان کا
 صد چک

ایمان

مهر پری پیرای سن کی بو تاهی
 مرا مضمون نیک سی خاتم دست بیدار
 دهن کالین کی فوزه نیک الدی و ملک
 اخیری پری پری نوزین خال اس
 یکای تاهی شوق دیدین کتر کی انگار
 مری خال تی پارسه نکال کتر بیان کا
 چپا صد شکر بساط عشق کی شوق
 چون تی جسمی او پویا پیر کر بیان کا
 لکامی تی روی دست خالی لک در بیان
 جلیک بچرخا خالی طرح ی پیر مر جان کا
 سر سار پیر سن ادنی خال با بیان کا
 بنون تی نسبه کما دهن ی بیان کا
 لکام نادل نه ای وایا و قوت بیان کا
 جلا دی تاهی تنویر جگر تی روی بیان کا
 بیماری زخمی پیر لایکا خال بیان کا
 بی که مری زخمی پیر لایکا خال بیان کا
 پیر کا علس لایکا پیر لایکا خال بیان کا
 کربنی وید وید وید وید وید بیان کا
 پیر لایکا

[illegible][illegible][illegible]

3

[illegible]

5

ॐ

حال یاری جو من پنا او عین پیشا
 دل شایق بر عالم بود و او منی اند
 سطل بین این افسانه یار و جی تو بین
 فتنه ییزی عتاب و لب و لب زلف
 چین پیرای افشا که جوانی یک
 زبانی پیریانی نقشه زبانی
 پیریانی پیریانی نقشه زبانی
 او را می بینم مستغرقی ای
 دل آگون پیریانی نقشه زبانی
 حال ایا او را در سرافراشته
 بدنی جان خفا تو که خون
 درون ترا و دینا ای و دینا
 هر کو که می شنوی تو ای مهر زبان
 زبان سی ادوی افسانه زبان
 پیرسا کو می تو با و دینا زبان
 ادوی سی عاشق او من جو
 شکره حسن عالم کوی ای رسته سلطان
 نشان می تو و افکون کی
 در دهر پیرای این هم خجسته
 کون

مباح
 خنده دیدن این خند هم که آتش دکان
 آتش تو ای یون ای یون گرفتار کجود
 یکدیگر ای اگر بگریه کویا میری صیاد
 عاقبت ای نقش کویا میری صیاد
 عاشق جانان کویا میری صیاد
 خست و خست ای یون ای یون ای یون
 ببلین که کل خست و خست
 غاری بزرگ کل خست و خست
 جوی خود جوی کل خست و خست
 خود و خودی کل خست و خست
 جوی خست و خست کل خست و خست
 دیو که ساید ساید کل خست و خست
 رنگ خست و خست کل خست و خست
 گل که گل کل خست و خست
 تونی جوی ساید ساید کل خست و خست
 خنجره بنی عالم کویا میری صیاد
 کنی که کنی کل خست و خست
 خنجره بنی عالم کویا میری صیاد

سری حاضر بقیت میں لی تال ہوگی
 ہج حیدر کی کیت پیدائہ ذلزل ہوگی
 زلف پچانی پریشان حال سننا ہوگی
 گل تری کی پیرغ لاواں ہوگی
 جام برہن تری خالی شیشہ ہوگی
 جس جیشہ پر ہم ہو چکی ہوگی
 انتہائی خوش بھی اب صبر کی طاقت ہوگی
 استہزاء عشق میں چند ہی محمل ہوگی
 لی یا جس فتنہاں سن لی ہوگی
 رنق اپنا میوہ باغ تو کل ہوگی
 گنری جو ادسی جانب کو کل ہوگی
 حسن کی دولت ہی کا کچا جاتا تین
 نور شمع و رنگ گل دیہا جو روی زمین
 گاہ پروانہ سناں گاہ بسل ہوگی
 مرغل دل لیا لڑا چشم سیاہی
 بچہ مرغلان اوسے شاہی کا چنگ ہوگی
 توئی رکھو ان جو کاکل ایستہ ہوگی
 طوطہ نشا ابان خرے پہنل ہوگی
 جب وہ

[illegible]

[illegible]

الحق

بوی کلای بدو بانوس نازنین
سعد چینی که نه توین سارا دم بوا
چشم و صحت بین سی سهر عالم کون جوی
از دهر بوی ای نظرمین سهر اعظم جوی
کالی کی کالی کی هر ای کی کی اختیار
سهر کینا دوس کیسوی مشکین کاهینا
به تین ای کی سی بتری قدر کینا
نام اقدس سی عین ناز سهر غم جوی
دوسر ایسانه ایان سهر غم جوی
رغم برای نیک کاهینا کون جوی
ایک نوسه ایی کاهینا کون جوی
گل بین قارون سهر نیک لالین کاهینا
چسرا عقده کاهینا کون جوی
بوکاه و گلب جواس از کاهینا
مرکاسودا کیسوی سسلین کون جوی
خانه ز جینن پاییان نام کون جوی
جلوه دوسه ز کاهینا کون جوی
و هلب جان کون جوی کون جوی
نام کی

14

آید
 و نیز به لی جن را که با دگر می آید
 پس از دین سینه بزمی کل
 کس از نو می یاری عالم بود
 بی قاتل از نو می یاری عالم بود
 نام من که در هر کس که می آید
 میان می سبب آن می آید
 چوین شایسته زین می آید
 چشم دل می آید
 ازین با زین می آید
 اینجا آمدن کمال می آید
 باز که می آید
 سستی روی می آید
 زبان کس می آید
 ازین که می آید
 اشک که می آید
 صفای جان می آید
 جبر که می آید
 حق که می آید
 رومی که می آید
 با دگر که می آید
 با دگر که می آید

—

[illegible]

الحق

بهر گلی انگوین سندان کنده نشانی
 دو دایمی بین اکثر ذرات خرم بیا
 زور مردانه الهای الهای خوش بیا
 چارون کنی از او اسیرین ده من بیا
 عاشقون سی یلک کی استاده ده من بیا
 تریون سی سر و کاسین اگر نه کما بیا
 و غی بیانی میسی بی فقیه و استادی
 کرون آن ندامت کبطر حسی حم بیا
 شغریه کنیری بیل بی جوی آن بیا
 چهره کبر سینا قطره ششم بیا
 بحرین زمین سالم ارکانه نفعین
 بال غبیه بی بی بار جانی نفع نام کا
 نیندی دود و نونی غری خرم کا
 خدایا که دیار عالم جی ایستاری
 استوار کی و دندان کاهیری اکسیری
 جلاله که کاهیه تو خطه ای خاتم کا
 ۵۰

[illegible]

۱۰
 ۱۱
 ۱۲
 ۱۳
 ۱۴
 ۱۵
 ۱۶
 ۱۷
 ۱۸
 ۱۹
 ۲۰
 ۲۱
 ۲۲
 ۲۳
 ۲۴
 ۲۵
 ۲۶
 ۲۷
 ۲۸
 ۲۹
 ۳۰
 ۳۱
 ۳۲
 ۳۳
 ۳۴
 ۳۵
 ۳۶
 ۳۷
 ۳۸
 ۳۹
 ۴۰
 ۴۱
 ۴۲
 ۴۳
 ۴۴
 ۴۵
 ۴۶
 ۴۷
 ۴۸
 ۴۹
 ۵۰
 ۵۱
 ۵۲
 ۵۳
 ۵۴
 ۵۵
 ۵۶
 ۵۷
 ۵۸
 ۵۹
 ۶۰
 ۶۱
 ۶۲
 ۶۳
 ۶۴
 ۶۵
 ۶۶
 ۶۷
 ۶۸
 ۶۹
 ۷۰
 ۷۱
 ۷۲
 ۷۳
 ۷۴
 ۷۵
 ۷۶
 ۷۷
 ۷۸
 ۷۹
 ۸۰
 ۸۱
 ۸۲
 ۸۳
 ۸۴
 ۸۵
 ۸۶
 ۸۷
 ۸۸
 ۸۹
 ۹۰
 ۹۱
 ۹۲
 ۹۳
 ۹۴
 ۹۵
 ۹۶
 ۹۷
 ۹۸
 ۹۹
 ۱۰۰

جای حسن کی غفلت کو عمل باری پر تو
سجای باری شایک دمانی فرم کا
شکستون پرین پشیم پوت پر گمانی بی بی
گبدو بانی کار اول زری خطی کی عالم کا
فصوری ای بیوان ل من من کلان کا
صفای سیک یاد آنه بی حسد لکم کا
جنه بیو کل طارای سب دوران پانیا
شکو نه بیو پانی پانی پانی پانی
جوانی فصل کی بیو کا بی بی بی
چمن من کی بیو کا بی بی بی
عونی من کی بیو کا بی بی بی
بیان من کی بیو کا بی بی بی
بوان من کی بیو کا بی بی بی
پوشان من کی بیو کا بی بی بی
چو من کی بیو کا بی بی بی
تکلف من کی بیو کا بی بی بی
چمن من کی بیو کا بی بی بی
حور من کی بیو کا بی بی بی
عجب یار

آریا و
خدا کا خوف کر ایست در آراء عالم
بلادی بین آن نالی سی لب
سلطان خشن طغان سی لب
سخن براب دم سی عاشقون کی چشم
خجالت بین کین شکا کبھی
فغنیہ کوشی باز کی کوششہ دل
بنین فرست بیان از روی حرم
بجاری و بی بی بی بی بی بی بی
از بی بی بی بی بی بی بی بی بی
نقش فرست کی کی کی کی کی
براک نقشبندی کی کی کی کی کی
طمان بی ناله کی کی کی کی کی
طمن بر کل چنت نیلای بی بی
بی بی کاسک لک و خنن بی بی
سمای بی با بی بی بی بی بی
جیل و بی بی بی بی بی بی بی
نذر کس بی بی بی بی بی بی بی

۱
 ۲
 ۳
 ۴
 ۵
 ۶
 ۷
 ۸
 ۹
 ۱۰
 ۱۱
 ۱۲
 ۱۳
 ۱۴
 ۱۵
 ۱۶
 ۱۷
 ۱۸
 ۱۹
 ۲۰
 ۲۱
 ۲۲
 ۲۳
 ۲۴
 ۲۵
 ۲۶
 ۲۷
 ۲۸
 ۲۹
 ۳۰
 ۳۱
 ۳۲
 ۳۳
 ۳۴
 ۳۵
 ۳۶
 ۳۷
 ۳۸
 ۳۹
 ۴۰
 ۴۱
 ۴۲
 ۴۳
 ۴۴
 ۴۵
 ۴۶
 ۴۷
 ۴۸
 ۴۹
 ۵۰
 ۵۱
 ۵۲
 ۵۳
 ۵۴
 ۵۵
 ۵۶
 ۵۷
 ۵۸
 ۵۹
 ۶۰
 ۶۱
 ۶۲
 ۶۳
 ۶۴
 ۶۵
 ۶۶
 ۶۷
 ۶۸
 ۶۹
 ۷۰
 ۷۱
 ۷۲
 ۷۳
 ۷۴
 ۷۵
 ۷۶
 ۷۷
 ۷۸
 ۷۹
 ۸۰
 ۸۱
 ۸۲
 ۸۳
 ۸۴
 ۸۵
 ۸۶
 ۸۷
 ۸۸
 ۸۹
 ۹۰
 ۹۱
 ۹۲
 ۹۳
 ۹۴
 ۹۵
 ۹۶
 ۹۷
 ۹۸
 ۹۹
 ۱۰۰

بویابی نیای سقوف فی اوس کعبه کوی
 عاری دیده قمری عالم چاه نغم کا
 زبان پاک الپیدار کی اسان اک
 سناک نامی ای من اترنوم اعظم
 باد و کونک دی خجسته افزمن
 کل ی یکن ره بار اول من هوا
 سدی سر سبز اینا مصححون هوا
 کل پیشین کی سودین یو این خوب
 سب کاهو چو نشه افون هوا
 سول کی هورا دوردی قید بس
 مغزی سرین بهر اسود او خون
 کاسه سپر مرده بوی کی بی ارون
 پرنی بهر نیستی کی بی ارون
 میجر کرمی اهری کوهر مقصودین
 حکم کی اوس کی کباب قیل چو سینه
 یار کاشاک توین جلا و کاه سینه
 خون کاه

آباد
اجا حسرت مینا پنهانی ازینین بیکار
کوی تو خفته دل سپردم ای کوی تو شکوه
مینین راه غمین گریه سوا اسیر گریه
موازی تیرگی حسرت خیال گل جوی
تشنه او روی حسرت برین گلگون
تو گدازیا اسرار من گلگون
کسل کو خیال عارضه خون
دیگر من جای دو کسب من
باغ من جای غمین این
فیس ای کجا پیدا کردن غمین
چو کرون ای کوه سینه من
گل از غمین ای کجا پیدا کردن
وصفا او من ای کجا پیدا کردن
قاله بان دای من ای کجا پیدا کردن
بعضی دای من ای کجا پیدا کردن
چرخ لطف دای من ای کجا پیدا کردن
کار دای من ای کجا پیدا کردن
کار دای من ای کجا پیدا کردن

فصل اول در بیان
 پیرایه شغلی که بر او بر میگردد
 و چون در این بین دلگسسته میماند
 عشق بین مودگی که در این بین
 سایه افکنده که در این بین
 خاک من است خاک او که در این بین
 عشق و خیال که در این بین
 اشتغال امری که در این بین
 عشق و نیکوئی که در این بین
 سبب سکون که در این بین
 فقری که در این بین
 بی حقیقت که در این بین
 او نه که در این بین
 اسفند که در این بین
 کما که در این بین
 پیر که در این بین
 زنی که در این بین
 جمعی که در این بین

فصل دوم در بیان
 پیرایه شغلی که بر او بر میگردد
 و چون در این بین دلگسسته میماند
 عشق بین مودگی که در این بین
 سایه افکنده که در این بین
 خاک من است خاک او که در این بین
 عشق و خیال که در این بین
 اشتغال امری که در این بین
 عشق و نیکوئی که در این بین
 سبب سکون که در این بین
 فقری که در این بین
 بی حقیقت که در این بین
 او نه که در این بین
 اسفند که در این بین
 کما که در این بین
 پیر که در این بین
 زنی که در این بین
 جمعی که در این بین

فصل سوم در بیان
 پیرایه شغلی که بر او بر میگردد
 و چون در این بین دلگسسته میماند
 عشق بین مودگی که در این بین
 سایه افکنده که در این بین
 خاک من است خاک او که در این بین
 عشق و خیال که در این بین
 اشتغال امری که در این بین
 عشق و نیکوئی که در این بین
 سبب سکون که در این بین
 فقری که در این بین
 بی حقیقت که در این بین
 او نه که در این بین
 اسفند که در این بین
 کما که در این بین
 پیر که در این بین
 زنی که در این بین
 جمعی که در این بین

چو بزم یکنی بر حسب دایه عالم کی نعل
بسجای من سرخ سحری جم ساغر و نوبیا
لج اس غفلت کی من سانی تی بی بی
سعد ز فرفر جی بی بی سار سار گری
سجای او پنهانی کو شعله شمع موی
طاهر صفون ای کو یاب سمنند موی
چاندنا آتووه کالاکو نه خطار
جسم پنهان کی طح خالی مزلگر موی
جان که کاغذ ساغر بی بی کی بی بی
استدیر من و ادعیت من لایع و بی
منزل کی من استدیر حم بی بی بی بی
منزل بزدان من باد صیاد موی
بازدوران میان گردن بی بی
شسته میاستن ای نایع برادر موی

ارشد
کوش عادت من بر حسب دایه عالم
آسمان بی رویه سانی بی بی
سجای او پنهانی کو شعله شمع موی
طاهر صفون ای کو یاب سمنند موی
چاندنا آتووه کالاکو نه خطار
جسم پنهان کی طح خالی مزلگر موی
جان که کاغذ ساغر بی بی کی بی بی
استدیر من و ادعیت من لایع و بی
منزل کی من استدیر حم بی بی بی بی
منزل بزدان من باد صیاد موی
بازدوران میان گردن بی بی
شسته میاستن ای نایع برادر موی

ایمان
شک بر ای کوه نو دندان کی کو بر نو
تقدیر میر کبیت مار جید ای سیه
خال مدوی جی بر مرالیک خور و بیا
چوب نهایی کی کبری او سار بی بی
نا توان سمنند بی بی سار بی بی
جس جلوه بی بی کا جهان و موی
کالاکو نه خطار جسم پنهان موی
شک افشان طاهران کی کالاکو نه خطار
آینه رهی کا عید و باری بی بی
برو بیا رنه در ای سمنند موی
صحنه ای ماه تیرا و بی بی بی بی
صوت آینه خیران هر افروز موی
فصل بدار و جودار بی بی بی بی
ماه نو باره و بی بی بی بی بی
بزم برون کی آباد بی بی بی بی
مع جان کو کیوی سیه و شمع موی
کیا نه

آباد

دشمنه و بی خداری لاله زار
 رخ بهیری کوته طرف اوسلی کا
 فرقت میں سیاه غول فوستان
 گویای هر اک داعه کفول ای سکا
 خدم تو بھی پچھن بی یار
 جانیگا موسم میری ایتون
 جانیگا ی کلکتہ میں بیت
 جیران این کیا اسی سوا اور کس
 اندیشہ باطل ی لب اور کس
 گداید دمن ی تو کس ی یاد کری
 رنی کس ی او سنی ی بین فوستان
 عقدہ کس ی کس ی بین فوستان
 نی عارض کونک نہ سہا سہا
 ی شربت کونک نہ سہا سہا
 نہ اید بخدا ذکر نہ خود و خاک
 جلوه نظر جانی اگر حسن بنان
 موی بسین

دشمنه و بی خداری لاله زار
 رخ بهیری کوته طرف اوسلی کا
 فرقت میں سیاه غول فوستان
 گویای هر اک داعه کفول ای سکا
 خدم تو بھی پچھن بی یار
 جانیگا موسم میری ایتون
 جانیگا ی کلکتہ میں بیت
 جیران این کیا اسی سوا اور کس
 اندیشہ باطل ی لب اور کس
 گداید دمن ی تو کس ی یاد کری
 رنی کس ی او سنی ی بین فوستان
 عقدہ کس ی کس ی بین فوستان
 نی عارض کونک نہ سہا سہا
 ی شربت کونک نہ سہا سہا
 نہ اید بخدا ذکر نہ خود و خاک
 جلوه نظر جانی اگر حسن بنان
 موی بسین

دشمنه و بی خداری لاله زار
 رخ بهیری کوته طرف اوسلی کا
 فرقت میں سیاه غول فوستان
 گویای هر اک داعه کفول ای سکا
 خدم تو بھی پچھن بی یار
 جانیگا موسم میری ایتون
 جانیگا ی کلکتہ میں بیت
 جیران این کیا اسی سوا اور کس
 اندیشہ باطل ی لب اور کس
 گداید دمن ی تو کس ی یاد کری
 رنی کس ی او سنی ی بین فوستان
 عقدہ کس ی کس ی بین فوستان
 نی عارض کونک نہ سہا سہا
 ی شربت کونک نہ سہا سہا
 نہ اید بخدا ذکر نہ خود و خاک
 جلوه نظر جانی اگر حسن بنان
 موی بسین

Handwritten text in Persian script, likely a manuscript or a page from a book. The text is arranged in several columns, with some lines written diagonally. The script is cursive and appears to be from the 17th or 18th century. There are some large, stylized characters or initials, possibly 'ن' (Nun) or 'س' (Sin), which might indicate the start of a new section or a specific chapter. The text is dense and fills most of the page.

[illegible][illegible][illegible]

کلمه پنجم
نورسلطان بی بی کیا که غافل از
جسم سیاهی و آلاخه می بود
بوی تغییر می یافت و می بود
سینه خط می بودی بر جگر جدا
کرمی می شد و سینه می بود
تخلیه چاهی می بود و سینه می بود
قورین کهنی می بود و سینه می بود
مثل آتش می بود و سینه می بود
منده می بود و سینه می بود
گل جانی می بود و سینه می بود
سستون می بود و سینه می بود
است که گویان می بود و سینه می بود
نیش می بود و سینه می بود
مصلحت می بود و سینه می بود
که می بود و سینه می بود
ناتوانی می بود و سینه می بود
است بر جگر جدا و سینه می بود
خواب می بود

فی با حسن کا امیر بی بی که غافل از
سینه خط می بودی بر جگر جدا
کرمی می شد و سینه می بود
تخلیه چاهی می بود و سینه می بود
قورین کهنی می بود و سینه می بود
مثل آتش می بود و سینه می بود
منده می بود و سینه می بود
گل جانی می بود و سینه می بود
سستون می بود و سینه می بود
است که گویان می بود و سینه می بود
نیش می بود و سینه می بود
مصلحت می بود و سینه می بود
که می بود و سینه می بود
ناتوانی می بود و سینه می بود
است بر جگر جدا و سینه می بود
خواب می بود

از ابو
بی بی که غافل از
جسم سیاهی و آلاخه می بود
بوی تغییر می یافت و می بود
سینه خط می بودی بر جگر جدا
کرمی می شد و سینه می بود
تخلیه چاهی می بود و سینه می بود
قورین کهنی می بود و سینه می بود
مثل آتش می بود و سینه می بود
منده می بود و سینه می بود
گل جانی می بود و سینه می بود
سستون می بود و سینه می بود
است که گویان می بود و سینه می بود
نیش می بود و سینه می بود
مصلحت می بود و سینه می بود
که می بود و سینه می بود
ناتوانی می بود و سینه می بود
است بر جگر جدا و سینه می بود
خواب می بود

2.

[illegible]

5

[illegible]

[illegible][illegible][illegible]

٩

2

五

جب خرم ناز کو نوای بریدہ سزا دینا
 ہر قدم پر گر کر کی جانستہ ہوا دینا
 آپس میں تو انہی ہنوی و دانا ہوں یا نہ
 دست ناز کی نہ بھر ایصم بہر ادا دینا
 طرف کلی اس باغین میں اور شرمی
 نہیں کہچہ بیٹھامری غفل میں اور شرمی
 ہو صفائی دل کی الکی خاک لہنے کی قد
 بادیون آدمہ سکنی نہیں کیا عا دن کی
 دلہنہ اپنی رستیت اس کی مصطرا دینا
 دینش کسکرتی زون کئی تندی
 امیر ز شوق می ز کہ بر نہ ہوا دینا
 کردیای باد و جسم و گردن جان کی دست
 سامی ساتیا اب شیشہ و ساغر ادا دینا
 جی ہوا تابی لزم اب جنون بخت کی
 اور کو عشق کی کہنای تو کدر ادا دینا
 زندگی میں صرف کہ تا بسکد و چل
 منل فاردن خاک میں جا کر نہ باور ادا دینا

ہر قدم پر گر کر کی جانستہ ہوا دینا
 آپس میں تو انہی ہنوی و دانا ہوں یا نہ
 دست ناز کی نہ بھر ایصم بہر ادا دینا
 طرف کلی اس باغین میں اور شرمی
 نہیں کہچہ بیٹھامری غفل میں اور شرمی
 ہو صفائی دل کی الکی خاک لہنے کی قد
 بادیون آدمہ سکنی نہیں کیا عا دن کی
 دلہنہ اپنی رستیت اس کی مصطرا دینا
 دینش کسکرتی زون کئی تندی
 امیر ز شوق می ز کہ بر نہ ہوا دینا
 کردیای باد و جسم و گردن جان کی دست
 سامی ساتیا اب شیشہ و ساغر ادا دینا
 جی ہوا تابی لزم اب جنون بخت کی
 اور کو عشق کی کہنای تو کدر ادا دینا
 زندگی میں صرف کہ تا بسکد و چل
 منل فاردن خاک میں جا کر نہ باور ادا دینا

[illegible]

الحق

[illegible][illegible]

فصل پنجم در بیان سبک و کلام

[illegible]

ان

و حشمت اینک ای فناء تمی در سحر سحر
عاشق زار همون اک با تو سحر سحر
با دون زندان می آید نکلا تری جوی کا
در کج دل های مین سحر سحر
پیشان سحر سحر قدیار کی سحر سحر
سنان سحر سحر ای کاه او سحر سحر
کد سحر سحر ای کاه او سحر سحر
پیر کی سحر سحر ای کاه او سحر سحر
کون سحر سحر ای کاه او سحر سحر
سکون سحر سحر ای کاه او سحر سحر
مردود سحر سحر ای کاه او سحر سحر
خسب سحر سحر ای کاه او سحر سحر
بوسه سحر سحر ای کاه او سحر سحر
بنین سحر سحر ای کاه او سحر سحر
مصحح سحر سحر ای کاه او سحر سحر
باز سحر سحر ای کاه او سحر سحر
زندان

五

آرامو
 بچا چکا کون بار کی ترخانہ
 پہ پہ کی صدی سانی ہر منج جان کر
 ازنی زمین و بان کی پوری آفتاب
 اس تنگ مانتاب کا سا چار کر
 وقت میں تیری کچھ کی تہاں کر
 وقت میں پیٹ کی سوت جہاں کر
 سبھا میں مٹی خراب کر
 آباؤ قصہ کی گلی جہاں کر
 گر زمین کی مار زمین کی گلی
 ہر گلی جہاں کر
 قریبی جہاں کر
 ایسی جہاں کر
 قند گوی صفت کو جہاں کر
 سر و دعویٰ کو گوی صفت کو جہاں کر
 سجدی محراب غم بیچ جہاں کر
 شوق ای وقت شہد جہاں کر
 دست و چرخ احباب غم جہاں کر
 سانس کو زمین کو زمین جہاں کر
 جہاں ای مہتاب کی پیر جہاں کر
 کسوں سوا اور نہ جہاں کر

نامجو

ازش

ایاد

بهم صفی که بماند و دست پاکت
صدقه و کج و بجا بماند بیدار
بس علی کشتک سی مالتی بماند
بوی باذن کی کی غایب بماند
کی حری در ذنی غایت بماند
که بوی صفت دل بماند بماند
اوس بیدار بماند بماند
بیمه نورسی بماند بماند
سطح خاک سی و بهر بماند
ظلمت شب بماند بماند
توی خورشید بماند بماند
یتری بماند بماند
بدلی بماند بماند
همه بماند بماند
بماند

بهم صفی که بماند و دست پاکت
صدقه و کج و بجا بماند بیدار
بس علی کشتک سی مالتی بماند
بوی باذن کی کی غایب بماند
کی حری در ذنی غایت بماند
که بوی صفت دل بماند بماند
اوس بیدار بماند بماند
بیمه نورسی بماند بماند
سطح خاک سی و بهر بماند
ظلمت شب بماند بماند
توی خورشید بماند بماند
یتری بماند بماند
بدلی بماند بماند
همه بماند بماند
بماند

بهم صفی که بماند و دست پاکت
صدقه و کج و بجا بماند بیدار
بس علی کشتک سی مالتی بماند
بوی باذن کی کی غایب بماند
کی حری در ذنی غایت بماند
که بوی صفت دل بماند بماند
اوس بیدار بماند بماند
بیمه نورسی بماند بماند
سطح خاک سی و بهر بماند
ظلمت شب بماند بماند
توی خورشید بماند بماند
یتری بماند بماند
بدلی بماند بماند
همه بماند بماند
بماند

تاج

تو تری او کفی ای فزون تی و شمع و کاد
 در آنکه یواید بیضای بیت با نثار
 یی ز پی من مرا عجبو طاری بسند
 موت سی طبعی تو در آنکه م کی هست
 ای یقین هر حال عجبو بی شمشیر
 کین حال شمع من ای کام شمشیر
 جرم حسرت لی ای ایام کی کفی یابی
 اسکان ای کس موقع یومین دولت ملک
 پادشاه و ملک دو نو عالم سی طاری
 گرامین اس وحشت هر این طاری
 کطلب فوج و نشان را تو می شمشیر
 پادشاه ای نبسته کنی که تو یابی
 چون ده عریان شون کعبه کجای
 سحرهای هر که در دایره
 صبح آب زندگی کام اینان
 خضری ملایقین کام اینان
 که نهوناسر خود انک عم
 حشرین کس نه سی کس من عشا
 بی دل

در آنکه یواید بیضای بیت با نثار
 یی ز پی من مرا عجبو طاری بسند
 موت سی طبعی تو در آنکه م کی هست
 ای یقین هر حال عجبو بی شمشیر
 کین حال شمع من ای کام شمشیر
 جرم حسرت لی ای ایام کی کفی یابی
 اسکان ای کس موقع یومین دولت ملک
 پادشاه و ملک دو نو عالم سی طاری
 گرامین اس وحشت هر این طاری
 کطلب فوج و نشان را تو می شمشیر
 پادشاه ای نبسته کنی که تو یابی
 چون ده عریان شون کعبه کجای
 سحرهای هر که در دایره
 صبح آب زندگی کام اینان
 خضری ملایقین کام اینان
 که نهوناسر خود انک عم
 حشرین کس نه سی کس من عشا
 بی دل

تو تری او کفی ای فزون تی و شمع و کاد
 در آنکه یواید بیضای بیت با نثار
 یی ز پی من مرا عجبو طاری بسند
 موت سی طبعی تو در آنکه م کی هست
 ای یقین هر حال عجبو بی شمشیر
 کین حال شمع من ای کام شمشیر
 جرم حسرت لی ای ایام کی کفی یابی
 اسکان ای کس موقع یومین دولت ملک
 پادشاه و ملک دو نو عالم سی طاری
 گرامین اس وحشت هر این طاری
 کطلب فوج و نشان را تو می شمشیر
 پادشاه ای نبسته کنی که تو یابی
 چون ده عریان شون کعبه کجای
 سحرهای هر که در دایره
 صبح آب زندگی کام اینان
 خضری ملایقین کام اینان
 که نهوناسر خود انک عم
 حشرین کس نه سی کس من عشا
 بی دل

[illegible]

فاج

برای برتری کی انگار که دریا نون کا
جستہ دیکھا ہر کوئی تھا وہ شہد طور کا
اوس بر روی کتب یاسین ی عارفوں کا
سنگ یابی واسطی یاسین تکمیل کا
کیا کون میں سوزن ای فیندہ حرم کا
شیخ سوزن میں سوزن ای فیندہ حرم کا
خوب دیکھا بجو عریان کا فیر کا
ی می فرشتہ سانی یاسین کا
جوشی می فیر سانی یاسین کا
حق کی کام میں یاسین یاسین کا
پہر کہ یہ جانتی کا سہ سرفروز
سکنا ایک جہی کی کد دراز
پہر کہ یہ جانتی کا سہ سرفروز
سکنا ایک جہی کی کد دراز
پہر کہ یہ جانتی کا سہ سرفروز
سکنا ایک جہی کی کد دراز

برای برتری کی انگار که دریا نون کا
جستہ دیکھا ہر کوئی تھا وہ شہد طور کا
اوس بر روی کتب یاسین ی عارفوں کا
سنگ یابی واسطی یاسین تکمیل کا
کیا کون میں سوزن ای فیندہ حرم کا
شیخ سوزن میں سوزن ای فیندہ حرم کا
خوب دیکھا بجو عریان کا فیر کا
ی می فرشتہ سانی یاسین کا
جوشی می فیر سانی یاسین کا
حق کی کام میں یاسین یاسین کا
پہر کہ یہ جانتی کا سہ سرفروز
سکنا ایک جہی کی کد دراز
پہر کہ یہ جانتی کا سہ سرفروز
سکنا ایک جہی کی کد دراز
پہر کہ یہ جانتی کا سہ سرفروز
سکنا ایک جہی کی کد دراز

برای برتری کی انگار که دریا نون کا
جستہ دیکھا ہر کوئی تھا وہ شہد طور کا
اوس بر روی کتب یاسین ی عارفوں کا
سنگ یابی واسطی یاسین تکمیل کا
کیا کون میں سوزن ای فیندہ حرم کا
شیخ سوزن میں سوزن ای فیندہ حرم کا
خوب دیکھا بجو عریان کا فیر کا
ی می فرشتہ سانی یاسین کا
جوشی می فیر سانی یاسین کا
حق کی کام میں یاسین یاسین کا
پہر کہ یہ جانتی کا سہ سرفروز
سکنا ایک جہی کی کد دراز
پہر کہ یہ جانتی کا سہ سرفروز
سکنا ایک جہی کی کد دراز
پہر کہ یہ جانتی کا سہ سرفروز
سکنا ایک جہی کی کد دراز

دوسرا

[illegible]

شسته خون ی که با طهارت نازان کا
 که رسنه نهان بهر جانان کا
 با مویان نازان کا
 بختی خون ی که با طهارت نازان کا
 بی وایع دل ی که با طهارت نازان کا
 یروزه که خورشید کا
 یجای راحه ی که با طهارت نازان کا
 یار لای قلمونی ی که با طهارت نازان کا
 دست قدرت ی که با طهارت نازان کا
 دغ سوار سپین ی که با طهارت نازان کا
 مال مودی ی که با طهارت نازان کا
 سونگ که ی که با طهارت نازان کا
 عهد پیرین ی که با طهارت نازان کا
 دفع کن ی که با طهارت نازان کا
 صفی هارک ی که با طهارت نازان کا
 بان سحر ی که با طهارت نازان کا
 دیبا که ی که با طهارت نازان کا
 فکر ی که با طهارت نازان کا
 فکر ی که با طهارت نازان کا

[illegible]

مرا داد آگای کی بپیشانی دونه کا
بندار ذوالفجر حلاج ای کلام درین کلام
بگو جانا با سبب بچنه کردی و زدن
غاشای که برسون من نه و به سبب
دی گاو نمی رفتی و آگونی دین
هوا اعدا خط لیکن نه و زدن
بیه خط صحت بخاک و آگونی دین
نه کوئی کاتب قدرتی که یک خط
بنیادی کشون سارای سبب
که سبب علامه زاید میان
بنیاد تا بدت بگو را یا غیره
تو آید به آستان و دین یا دین
تو نیز مرگ بوی توئی نام که
کفن و او در جگو مودوده
بنین مکن عزت بشنم نمی بیک
بسی می نهی او سگانه بیک
غل آید ای خبرت می بیک
بنین میرا شود اصلا نوا در سخن بیک

ش
بیک خط صحت بخاک و آگونی دین
نه کوئی کاتب قدرتی که یک خط
بنیادی کشون سارای سبب
که سبب علامه زاید میان
بنیاد تا بدت بگو را یا غیره
تو آید به آستان و دین یا دین
تو نیز مرگ بوی توئی نام که
کفن و او در جگو مودوده
بنین مکن عزت بشنم نمی بیک
بسی می نهی او سگانه بیک
غل آید ای خبرت می بیک
بنین میرا شود اصلا نوا در سخن بیک

آباد
بنیاد تا بدت بگو را یا غیره
تو آید به آستان و دین یا دین
تو نیز مرگ بوی توئی نام که
کفن و او در جگو مودوده
بنین مکن عزت بشنم نمی بیک
بسی می نهی او سگانه بیک
غل آید ای خبرت می بیک
بنین میرا شود اصلا نوا در سخن بیک

九

ش

بهریدان سدم که جو مراد دل دورا
 یا برین یک تو سن قاتل دورا
 او سکو صحرانی که با کسی بی یک جلد دورا
 پیش چشمش جنونش را مثل دورا
 یازدن کرد او آب بلندی به نعلی است
 یا بهر مهملای مراد طی ساحل دورا
 کشت مقامی که در اسی ساحل دورا
 ساقیه فادگی که اندر ساق دورا
 یارده ای که بر کوبی کی بود دورا
 اتی جاسون چچی مراد دورا
 آگیا دیسان چچی مراد دورا
 یا بهر سیدلی ایچی کوین کسل دورا
 ابرسان کردو جو ایچی فرزند دورا
 سبب قیامی چون بهر مراد دورا
 شمع بود و نظر آتشی اس مثل دورا
 مثل سردانه جانبار مراد دورا
 دل را را اسی نظری نوا و سبب دورا
 چو کوک عوت کو بر عوت کاوان دورا
 نوجو مثل

五

لیکن شوق ہندوستان میں یوں یوں لگتا
 تھا کہ میں نے ہی نہیں دیکھا تھا کہ
 کوئی جانان کی طرف لے لے کر
 گئی ثابت و مبارک ہو کہ
 سب کو یہ جہنم تصور میں جتنا
 جین م بہرہ ناسا سے
 تنک کی ہونے سے
 منزل شوق میں ہمارے
 میں سمجھنا یوں ہی
 ہونے میں ہی
 ہر قدم تنک کی
 آرزو دل میں
 نو سوار میں
 اور یہ کی یاد
 جانکے طور
 خوب دین ہی
 بڑی باتوں ہی
 دین

کسی او را که بر سر کی فاکه گوشتی بند
شیخ مکتوبی که بر جوبین درین بکها
کای کهانی های غنی و غنی های ناخ
د و زبان غنی و غنی های ناخ
جرسین غنی و غنی های ناخ
فاسدین غنی و غنی های ناخ
فعلن و کای فعلن غنی و غنی های ناخ
یک عالمی غنی و غنی های ناخ
خواب و کای غنی و غنی های ناخ
کام و غنی و غنی های ناخ
جان غنی و غنی های ناخ
رحمت غنی و غنی های ناخ
ای که غنی و غنی های ناخ
وصف خط غنی و غنی های ناخ
سایه غنی و غنی های ناخ
نور غنی و غنی های ناخ
اور غنی و غنی های ناخ

کسی او را که بر سر کی فاکه گوشتی بند
شیخ مکتوبی که بر جوبین درین بکها
کای کهانی های غنی و غنی های ناخ
د و زبان غنی و غنی های ناخ
جرسین غنی و غنی های ناخ
فاسدین غنی و غنی های ناخ
فعلن و کای فعلن غنی و غنی های ناخ
یک عالمی غنی و غنی های ناخ
خواب و کای غنی و غنی های ناخ
کام و غنی و غنی های ناخ
جان غنی و غنی های ناخ
رحمت غنی و غنی های ناخ
ای که غنی و غنی های ناخ
وصف خط غنی و غنی های ناخ
سایه غنی و غنی های ناخ
نور غنی و غنی های ناخ
اور غنی و غنی های ناخ

کسی او را که بر سر کی فاکه گوشتی بند
شیخ مکتوبی که بر جوبین درین بکها
کای کهانی های غنی و غنی های ناخ
د و زبان غنی و غنی های ناخ
جرسین غنی و غنی های ناخ
فاسدین غنی و غنی های ناخ
فعلن و کای فعلن غنی و غنی های ناخ
یک عالمی غنی و غنی های ناخ
خواب و کای غنی و غنی های ناخ
کام و غنی و غنی های ناخ
جان غنی و غنی های ناخ
رحمت غنی و غنی های ناخ
ای که غنی و غنی های ناخ
وصف خط غنی و غنی های ناخ
سایه غنی و غنی های ناخ
نور غنی و غنی های ناخ
اور غنی و غنی های ناخ

دیده خند و گل بی یه صد آنی
بیا عالم من موع بهی زرد آنی
خود خود دسی پی دی زرد آنی
کلیا کون دسی پی دی زرد آنی
بهرار بیت حال من نایع بی جان
طعمه موع کشته ی اردی بار
هر دم خیال من غمی دارد بی بار
بی ی بار غمی دارد بی بار
بسیار بی بار غمی دارد بی بار
ساق آینه من طوری جبار
باز که دل مرا کوی بی بار
یکو نوزد غم من بی بار
اب ننگ دی بی بی نایع بی بار
هم مکنی نشان من نایع بی بار
شوق اندون بی بار بی بار
که دون نیک و دود بی بار
یا ما سون هر سوار من عالم ناز
رهنگ

ترتیب
دالان بن چو ابرو ابدن
بسیار شش بر دماغ بی بار
سود آرد از من غم بی بار
چند انبات با من بی بار
اوس با دنیا جی بی بار
غلط با سودا بی بار
بهری بی بار بی بار
بی فضل ما بی بار
وعد غلام من بی بار
آنکه کور و بی بی بار
آبی بی بار بی بار
یار بی بی بی بار
فضل بی بار بی بار
و ان بی بار بی بار
بسیار بی بار بی بار
اوان بی بار بی بار
بعد از ناز بی بار
مرد و دود بی بار

سواد
رنگ کس بان که بی بی بی بار
کون شالی نایع اس عشق بی بار
دور بی بار بی بار
منزل راه عدم من بی بار
عم زو لا نایع بی بار
مشغول بی بار بی بار
مسئله بی بار بی بار
و به بی بار بی بار
طوری بی بار بی بار
ن غمی بی بار بی بار
اب و عالم بی بار بی بار
نشان بی بار بی بار
بی بار بی بار بی بار
فام بی بار بی بار
بی بار بی بار بی بار

چهره بجهت کیشته علی بن ابی طالب
پیشکده مقام بنین ای عفو ز سر کا
زانی بنین فرخ سی فانی کونی با
نوار کوهی جزای باب سنگ نور کا
ستایان جزای باب سنگ نور کا
اب قافیه ای بنده بنین ستار خور کا
آواز تیری لخته داود ستار خور کا
عالم است صاف شمع رخ بر باده
رخشانی بوسنگ تو سودا می یه لکها
بر سنگ بن شتراری تیری هود کا
سطح

بنده ای بی مثل قدم او نشتن کا
با یوسف بی کیمیا یین کیشتر کا
ظرفه بجهت بنین ای عفو ز سر کا
کوهی جزای باب سنگ نور کا
ستایان جزای باب سنگ نور کا
اب قافیه ای بنده بنین ستار خور کا
آواز تیری لخته داود ستار خور کا
عالم است صاف شمع رخ بر باده
رخشانی بوسنگ تو سودا می یه لکها
بر سنگ بن شتراری تیری هود کا
سطح

باکان

چهره بجهت کیشته علی بن ابی طالب
پیشکده مقام بنین ای عفو ز سر کا
زانی بنین فرخ سی فانی کونی با
نوار کوهی جزای باب سنگ نور کا
ستایان جزای باب سنگ نور کا
اب قافیه ای بنده بنین ستار خور کا
آواز تیری لخته داود ستار خور کا
عالم است صاف شمع رخ بر باده
رخشانی بوسنگ تو سودا می یه لکها
بر سنگ بن شتراری تیری هود کا
سطح

بنده ای بی مثل قدم او نشتن کا
با یوسف بی کیمیا یین کیشتر کا
ظرفه بجهت بنین ای عفو ز سر کا
کوهی جزای باب سنگ نور کا
ستایان جزای باب سنگ نور کا
اب قافیه ای بنده بنین ستار خور کا
آواز تیری لخته داود ستار خور کا
عالم است صاف شمع رخ بر باده
رخشانی بوسنگ تو سودا می یه لکها
بر سنگ بن شتراری تیری هود کا
سطح

چهره بجهت کیشته علی بن ابی طالب
پیشکده مقام بنین ای عفو ز سر کا
زانی بنین فرخ سی فانی کونی با
نوار کوهی جزای باب سنگ نور کا
ستایان جزای باب سنگ نور کا
اب قافیه ای بنده بنین ستار خور کا
آواز تیری لخته داود ستار خور کا
عالم است صاف شمع رخ بر باده
رخشانی بوسنگ تو سودا می یه لکها
بر سنگ بن شتراری تیری هود کا
سطح

بنده ای بی مثل قدم او نشتن کا
با یوسف بی کیمیا یین کیشتر کا
ظرفه بجهت بنین ای عفو ز سر کا
کوهی جزای باب سنگ نور کا
ستایان جزای باب سنگ نور کا
اب قافیه ای بنده بنین ستار خور کا
آواز تیری لخته داود ستار خور کا
عالم است صاف شمع رخ بر باده
رخشانی بوسنگ تو سودا می یه لکها
بر سنگ بن شتراری تیری هود کا
سطح

آباد	آباد	آباد
نگوشتی بی مهر لایه سپیدانی غنا عالمی مری باغین کیالی از کا اور پنهانی خیال کی او صفا پنهانی بی مهر پروانه بی نمایین زنی ز قمار نگاهه خوشی درین یکا ترکان عالمی پنهان بود زنی خوش هم دگر چو بی روی بود که سینه سپیدی بی روی خوش نامین غنای کی طبع بی خبری چون شب دس نه طلاق بی بوسه کیا اسل بخت گریب سو فارسی بوسه نور کا ندری بی مهر خوشامی کی گریب سو فارسی	نگوشتی بی مهر لایه سپیدانی غنا عالمی مری باغین کیالی از کا اور پنهانی خیال کی او صفا پنهانی بی مهر پروانه بی نمایین زنی ز قمار نگاهه خوشی درین یکا ترکان عالمی پنهان بود زنی خوش هم دگر چو بی روی بود که سینه سپیدی بی روی خوش نامین غنای کی طبع بی خبری چون شب دس نه طلاق بی بوسه کیا اسل بخت گریب سو فارسی بوسه نور کا ندری بی مهر خوشامی کی گریب سو فارسی	نگوشتی بی مهر لایه سپیدانی غنا عالمی مری باغین کیالی از کا اور پنهانی خیال کی او صفا پنهانی بی مهر پروانه بی نمایین زنی ز قمار نگاهه خوشی درین یکا ترکان عالمی پنهان بود زنی خوش هم دگر چو بی روی بود که سینه سپیدی بی روی خوش نامین غنای کی طبع بی خبری چون شب دس نه طلاق بی بوسه کیا اسل بخت گریب سو فارسی بوسه نور کا ندری بی مهر خوشامی کی گریب سو فارسی

ش

بگویم که منی محسوس میزبان است
 بر شکلی که محسوس زلفون به روی او
 جسم کلدستی می باشد که لایق است
 و نه این که گوی می افرون بهار او
 میری است که همراه غریبی
 حبس است و یکسر یکسان
 صورت است اینچه خیزان بهون به نفس
 مادکی و اشتهون بر نظریاتی که مادر
 رسته و نظاره ملک و زینت او
 مطهر

کبد زبان غاصه کنایه ی ششون بزبان
خستگان ای خون من غلظت زبان
بعد مرقه ای نه کی از زبان برسی
و هم آید لایحه بهر استند از زبان
افق در توین در زبان ای که زنی
ماه کی در توین در زبان ای که زنی
خداوند

[illegible][illegible]

مطلع

این زمین رو دمی هست باو لونی خونی
 لایه باری شیده دنی ای عین زریا
 به از رنگ خاکای که کانل بر
 ابکم ام اجاس که پیری کی سعدن زریا
 بانه دور آون سی سوشید ناز
 آگ جلی من قاتل کا جو دمن زریا
 گشتن تصویر قاتل کا جو دمن زریا
 صورت برک خزان کا ای شین زریا
 ادسی تو دنی نزلت کا کون من بیان
 رو من من قاتل کا کون من بیان
 دنی نری بازو نزلت کا کون من بیان
 لایحه ای شیده دنی کا کون من بیان
 هیچ جهو سکا شین کا کون من بیان
 ابکم ن دنی دنی کا کون من بیان
 خاک پر دنی کا کون من بیان
 خنک خنک خنک خنک خنک خنک خنک خنک
 خاک خنک

مشرق

این زمین رو دمی هست باو لونی خونی
 لایه باری شیده دنی ای عین زریا
 به از رنگ خاکای که کانل بر
 ابکم ام اجاس که پیری کی سعدن زریا
 بانه دور آون سی سوشید ناز
 آگ جلی من قاتل کا جو دمن زریا
 گشتن تصویر قاتل کا جو دمن زریا
 صورت برک خزان کا ای شین زریا
 ادسی تو دنی نزلت کا کون من بیان
 رو من من قاتل کا کون من بیان
 دنی نری بازو نزلت کا کون من بیان
 لایحه ای شیده دنی کا کون من بیان
 هیچ جهو سکا شین کا کون من بیان
 ابکم ن دنی دنی کا کون من بیان
 خاک پر دنی کا کون من بیان
 خنک خنک خنک خنک خنک خنک خنک خنک
 خاک خنک

مغرب

این زمین رو دمی هست باو لونی خونی
 لایه باری شیده دنی ای عین زریا
 به از رنگ خاکای که کانل بر
 ابکم ام اجاس که پیری کی سعدن زریا
 بانه دور آون سی سوشید ناز
 آگ جلی من قاتل کا جو دمن زریا
 گشتن تصویر قاتل کا جو دمن زریا
 صورت برک خزان کا ای شین زریا
 ادسی تو دنی نزلت کا کون من بیان
 رو من من قاتل کا کون من بیان
 دنی نری بازو نزلت کا کون من بیان
 لایحه ای شیده دنی کا کون من بیان
 هیچ جهو سکا شین کا کون من بیان
 ابکم ن دنی دنی کا کون من بیان
 خاک پر دنی کا کون من بیان
 خنک خنک خنک خنک خنک خنک خنک خنک
 خاک خنک

ناتوان

نخ

آتش

آباد

افکند بی تاثیر که نام کبریا رسد
 بنده کی با عشق زان کبریا رسد
 که نیست در فلک حیرت تابان رسد
 و بیکم که کجاست آن کبریا رسد
 روح جیب رخصت تو خیران رسد
 ماه کنعان چو تابان رسد
 بیداری من که در صف زندان رسد
 ای خدای من که در صف زندان رسد
 که بی غی غی من سواد رسد
 نیت کی شفت می پرور رسد
 زین جز کر و با بظاره غافل رسد
 رخسار من کی زنی کا کج رسد
 من و آن حسن رسد
 زین که رسد رسد رسد
 حسرت با بوس غافل رسد
 رتبه که رسد رسد رسد
 بحر رسد رسد رسد
 قافله رسد

جان شیرین به طرف باب رسد
 ملک صبا نماند بی فاد رسد
 سحر جیب رخصت تو خیران رسد
 ماه کنعان چو تابان رسد
 بیداری من که در صف زندان رسد
 ای خدای من که در صف زندان رسد
 که بی غی غی من سواد رسد
 نیت کی شفت می پرور رسد
 زین جز کر و با بظاره غافل رسد
 رخسار من کی زنی کا کج رسد
 من و آن حسن رسد
 زین که رسد رسد رسد
 حسرت با بوس غافل رسد
 رتبه که رسد رسد رسد
 بحر رسد رسد رسد
 قافله رسد

ای جنون تنی کنن کی به چکان رسد
 شیری هفتون بعد رسد
 گل رسد رسد رسد
 بان رسد رسد رسد
 بهانه رسد رسد رسد
 رخ رسد رسد رسد
 بود رسد رسد رسد
 او رسد رسد رسد
 ای رسد رسد رسد
 جلوه رسد رسد رسد
 کشته رسد رسد رسد
 و اب رسد رسد رسد
 ویک رسد رسد رسد
 جان رسد رسد رسد
 آتش رسد رسد رسد
 آن رسد رسد رسد
 کون رسد رسد رسد
 چو رسد رسد رسد
 رسد رسد رسد

نخ

ای دل اسیران شهر خوشان کردی
کیا از آن نیا بین کوی دکان کوی دست
حالا از آن نیا بین کوی دکان کوی دست
عش اعلی کی بیان او بستان شهر
داع خضر تین جویغ ویر و قیدل هم
کون جادول کنی دنیا بین بان کوی
غیر جویغ سلطان تو اینا غره پویر شهر
ای ای نایغ مین هم انش زبان کوی
ای شکر از کوی فاست جامان سن کوی
مین سوز عشق سی بون خا کون ی غ
غلام کوی بعد مرگ ای ای غلامون ی غ
خجور کا و سینه کون ی غ کون ی غ
هم دیشون ی غ کون ی غ کون ی غ
سکه کوی کون ی غ کون ی غ
رگی پهری کون ی غ کون ی غ
سب کون ی غ کون ی غ کون ی غ
و پکی جویغ چینی کی کون ی غ
و پکی جویغ چینی کی کون ی غ
و پکی جویغ چینی کی کون ی غ

نخ

ای دل اسیران شهر خوشان کردی
کیا از آن نیا بین کوی دکان کوی دست
حالا از آن نیا بین کوی دکان کوی دست
عش اعلی کی بیان او بستان شهر
داع خضر تین جویغ ویر و قیدل هم
کون جادول کنی دنیا بین بان کوی
غیر جویغ سلطان تو اینا غره پویر شهر
ای ای نایغ مین هم انش زبان کوی
ای شکر از کوی فاست جامان سن کوی
مین سوز عشق سی بون خا کون ی غ
غلام کوی بعد مرگ ای ای غلامون ی غ
خجور کا و سینه کون ی غ کون ی غ
هم دیشون ی غ کون ی غ کون ی غ
سکه کوی کون ی غ کون ی غ
رگی پهری کون ی غ کون ی غ
سب کون ی غ کون ی غ کون ی غ
و پکی جویغ چینی کی کون ی غ
و پکی جویغ چینی کی کون ی غ
و پکی جویغ چینی کی کون ی غ

نخ

ای دل اسیران شهر خوشان کردی
کیا از آن نیا بین کوی دکان کوی دست
حالا از آن نیا بین کوی دکان کوی دست
عش اعلی کی بیان او بستان شهر
داع خضر تین جویغ ویر و قیدل هم
کون جادول کنی دنیا بین بان کوی
غیر جویغ سلطان تو اینا غره پویر شهر
ای ای نایغ مین هم انش زبان کوی
ای شکر از کوی فاست جامان سن کوی
مین سوز عشق سی بون خا کون ی غ
غلام کوی بعد مرگ ای ای غلامون ی غ
خجور کا و سینه کون ی غ کون ی غ
هم دیشون ی غ کون ی غ کون ی غ
سکه کوی کون ی غ کون ی غ
رگی پهری کون ی غ کون ی غ
سب کون ی غ کون ی غ کون ی غ
و پکی جویغ چینی کی کون ی غ
و پکی جویغ چینی کی کون ی غ
و پکی جویغ چینی کی کون ی غ

ابرو و پهنی گل افشرد بی بی پر
 سخن آتی آتین کجاست نظر آرد بر سینه
 خون سینه ایسای انبای زنا کجاست
 یکدیگر قتل جو انکو تو پیشتر سینه
 زینت هم بودی که نهان چشم خالی
 غم نهان گریه لری روزی تو زین
 غم نهان جانتای بس بد فدا گوشت
 غم نهان جانتای بی غم زکس بدار
 درستان سوختی این که جاساک شود
 ایک دست سوختی این که جاساک شود
 نیندیشی که موت آتی چرا بدار
 و بپوشی که موت آتی چرا بدار
 بار با شوق من آتی چرا بدار
 مثل چرخ بپوشی سوختی چرا بدار
 باب زیم تو که لای سوختی چرا بدار
 که بیا تو که لای سوختی چرا بدار
 مودعی اوئی زنی تو که لای سوختی
 بپوشی که موت آتی چرا بدار
 مپوش

مپوش
 سخن آتی آتین کجاست نظر آرد بر سینه
 خون سینه ایسای انبای زنا کجاست
 یکدیگر قتل جو انکو تو پیشتر سینه
 زینت هم بودی که نهان چشم خالی
 غم نهان گریه لری روزی تو زین
 غم نهان جانتای بس بد فدا گوشت
 غم نهان جانتای بی غم زکس بدار
 درستان سوختی این که جاساک شود
 ایک دست سوختی این که جاساک شود
 نیندیشی که موت آتی چرا بدار
 و بپوشی که موت آتی چرا بدار
 بار با شوق من آتی چرا بدار
 مثل چرخ بپوشی سوختی چرا بدار
 باب زیم تو که لای سوختی چرا بدار
 که بیا تو که لای سوختی چرا بدار
 مودعی اوئی زنی تو که لای سوختی
 بپوشی که موت آتی چرا بدار
 مپوش

ابرو و پهنی گل افشرد بی بی پر
 سخن آتی آتین کجاست نظر آرد بر سینه
 خون سینه ایسای انبای زنا کجاست
 یکدیگر قتل جو انکو تو پیشتر سینه
 زینت هم بودی که نهان چشم خالی
 غم نهان گریه لری روزی تو زین
 غم نهان جانتای بس بد فدا گوشت
 غم نهان جانتای بی غم زکس بدار
 درستان سوختی این که جاساک شود
 ایک دست سوختی این که جاساک شود
 نیندیشی که موت آتی چرا بدار
 و بپوشی که موت آتی چرا بدار
 بار با شوق من آتی چرا بدار
 مثل چرخ بپوشی سوختی چرا بدار
 باب زیم تو که لای سوختی چرا بدار
 که بیا تو که لای سوختی چرا بدار
 مودعی اوئی زنی تو که لای سوختی
 بپوشی که موت آتی چرا بدار
 مپوش

فناخ

کس کار می توانان باد و در آتایم مردم
گرمی می بر آید اگر شب سگی حزن
بزیکی زیست هر اوس غمیت تناب
چهارم نای غلب آب کمال مناب
اوس یار دلو گلشت کمال آن راه
بازار چون بلیس بین مستغذیه
خبر به جان تن لی صد گاه
جایی هم جان تن لی صد گاه
شغف بین راه دلو دلو گاه
بهر مهر این گاه دلو دلو گاه
بهر جزندی گاه دلو دلو گاه
چهارم نای غلب آب کمال مناب
چهارم نای غلب آب کمال مناب
چهارم نای غلب آب کمال مناب
چهارم نای غلب آب کمال مناب
چهارم نای غلب آب کمال مناب
چهارم نای غلب آب کمال مناب
چهارم نای غلب آب کمال مناب
چهارم نای غلب آب کمال مناب
چهارم نای غلب آب کمال مناب
چهارم نای غلب آب کمال مناب

ترش

زمین بکری نوبت چرخ
نشان داغ خنجر زین
عروج حسن بکری نوبت
چرخ بکری نوبت
چرخ بکری نوبت
چرخ بکری نوبت
چرخ بکری نوبت
چرخ بکری نوبت
چرخ بکری نوبت
چرخ بکری نوبت
چرخ بکری نوبت
چرخ بکری نوبت
چرخ بکری نوبت
چرخ بکری نوبت
چرخ بکری نوبت
چرخ بکری نوبت
چرخ بکری نوبت
چرخ بکری نوبت
چرخ بکری نوبت
چرخ بکری نوبت
چرخ بکری نوبت

ایام

کجای شمع کاغذی
که پروان کاسی خون
زین شمع کوه و دندان
موی به ناوان هم
قبا ی کل اگر کسی
کجای شمع کاغذی
که پروان کاسی خون
زین شمع کوه و دندان
موی به ناوان هم
قبا ی کل اگر کسی
کجای شمع کاغذی
که پروان کاسی خون
زین شمع کوه و دندان
موی به ناوان هم
قبا ی کل اگر کسی
کجای شمع کاغذی
که پروان کاسی خون
زین شمع کوه و دندان
موی به ناوان هم
قبا ی کل اگر کسی
کجای شمع کاغذی
که پروان کاسی خون
زین شمع کوه و دندان
موی به ناوان هم
قبا ی کل اگر کسی

6

ش

[illegible][illegible][illegible]

با صفتی که در این کتاب
 از او نقل شده است که
 در این کتاب
 از او نقل شده است که
 در این کتاب

٥

۱۰

人

سید ابوالحسن علی

سید محمد علی

سید بن علی بن حسین

ایں سب سے پہلے یہ معلوم کرنا ضروری ہے کہ

یہ زبان حال سے ہے

سید جانان کو طرزِ مجاہد

مجلس

مسیحی اور کلمہ

...الذين آمنوا واتبعتهم...

سویای غریبا

بسم الله الرحمن الرحيم

١٠٠

۱۰۰

مجلس شورای ملی

وَلَمْ يَكُنْ مِنْ الْغَائِبِينَ

پیشانی پر لکھی ہوئی عبارتیں

[illegible]

بسم الله الرحمن الرحيم

مجلس شورای اسلامی

شوقی سرمدی کے بیان کے مطابق

مجلس شورای اسلامی

۱۰۰

۱- در صورتی که در هر یک از این موارد،

100

1

جو کہ ایک ہی جاتی کے ہیں

بجانب مبارک با عکس امام رضا

یادگارهای حسین و علی بن ابی طالب

عاشق و مریضی مرا در این کافخانه فتح

بسم من این عالم

پاریس کے کانچر ونگ

وہابیہ کیسے کہیں گے کہ وہابیہ کیسے کہیں گے

بسم الله الرحمن الرحيم

وہی ہے جو کہ

ماہنامہ ہمدرد

و دی یمن

در این روزی که عارضی در

دینی

A hand-drawn diagram of a right-angled triangle. The vertical side is labeled '1'. The horizontal side is labeled '1'. The hypotenuse is labeled '1.414'. The angle between the vertical side and the hypotenuse is labeled '45°'.

نوع

و نعل من بنی و فی محل سبک و فی
آه و افغان من سوزان یک سال بنی
شلی عارض من سوزان یک سال بنی
کیا قوامت بی بیان و لیلان نک و
شک فزون و در شمع ماس کی بنی و
کبون نه و کبون دیده و شمع سوی و
روغن او کی سینه نه و زری و
دع و زین یکان آه و آینه و
شعله و یکسان و سبک و
کجی گفته نه و رخسار و
کجا عجب بزرگ و جو که خانه از نک و
گوری گوری و بگون بر و قند و
قدرت جی سی با توام کل و
شعله و رخسار و بگون و
بعد و درون بی و سینه و
حسن و سینه بی و سینه و
روغن من و سینه و سینه و
کبون

نوع

و نعل من بنی و فی محل سبک و فی
آه و افغان من سوزان یک سال بنی
شلی عارض من سوزان یک سال بنی
کیا قوامت بی بیان و لیلان نک و
شک فزون و در شمع ماس کی بنی و
کبون نه و کبون دیده و شمع سوی و
روغن او کی سینه نه و زری و
دع و زین یکان آه و آینه و
شعله و یکسان و سبک و
کجی گفته نه و رخسار و
کجا عجب بزرگ و جو که خانه از نک و
گوری گوری و بگون بر و قند و
قدرت جی سی با توام کل و
شعله و رخسار و بگون و
بعد و درون بی و سینه و
حسن و سینه بی و سینه و
روغن من و سینه و سینه و
کبون

نوع

و نعل من بنی و فی محل سبک و فی
آه و افغان من سوزان یک سال بنی
شلی عارض من سوزان یک سال بنی
کیا قوامت بی بیان و لیلان نک و
شک فزون و در شمع ماس کی بنی و
کبون نه و کبون دیده و شمع سوی و
روغن او کی سینه نه و زری و
دع و زین یکان آه و آینه و
شعله و یکسان و سبک و
کجی گفته نه و رخسار و
کجا عجب بزرگ و جو که خانه از نک و
گوری گوری و بگون بر و قند و
قدرت جی سی با توام کل و
شعله و رخسار و بگون و
بعد و درون بی و سینه و
حسن و سینه بی و سینه و
روغن من و سینه و سینه و
کبون

心

[illegible]

زین

آتش
لی حیاتی می خنجر و توفیر وی انفصال
لالہ خزانگی روبرو بی خندان باغین
بی بی امی اندری ای مراد بیخشن بین
سست کوئی ازین طافس مضان بین
جاندی منہ کوئی بایر کی کرتی بین
شب شباب بین فرادیکر ایام بین
شب خواب فراموشی کرتی بین
موت و خواب با یکدیگر چلے باور
ایں العوالم با یکدیگر چلے بین
شہرستان با یکدیگر چلے بین
سور و باد با یکدیگر چلے بین
اکو با طافس بیدار کی کرتی بین
پروہ ازین بیدار کی کرتی بین
شاعرون فی قلوبون کرتی بین
مستور سر پر بار کی کرتی بین
صانع کی بیا با چھ
صاحب حسن و صانع کی کرتی بین
سخت بندگی آزاد کی کرتی بین
مال و کبابی جہون کی کرتی بین
خدا ای غلم کے بیا کیا کرتی بین
لالہ

[illegible]

22

نسخ

آتش

چشم

ایاد

گدازی هم که کامیابی بیاورد
نکبت کل که جوید یاد یکا که
ببینی این جاست غلبت بر و خیزد
کیا به سلاطین و کونست و کبار
بپوشد وین ناله و زاری اگر
هم فقط در خط و خطی از
بوی های آفت خط و خطی از
بیدم تم جویید او که در
مکمل است اگر کسی از این
مخلی بی بی بی بی بی بی بی
دوده صیاد و صیاد و صیاد
طایر و وح کو از او کبار
انتقام او کبار و کبار
جهانی و عد و عد و عد و عد
بتر و دوان که کاسانی او
جبه و و و و و و و و و و
که در آن عالم و عالم و عالم
وین گداز

کلاه و کلاه و کلاه و کلاه
ببینی این جاست غلبت بر و خیزد
کیا به سلاطین و کونست و کبار
بپوشد وین ناله و زاری اگر
هم فقط در خط و خطی از
بوی های آفت خط و خطی از
بیدم تم جویید او که در
مکمل است اگر کسی از این
مخلی بی بی بی بی بی بی بی
دوده صیاد و صیاد و صیاد
طایر و وح کو از او کبار
انتقام او کبار و کبار
جهانی و عد و عد و عد و عد
بتر و دوان که کاسانی او
جبه و و و و و و و و و و
که در آن عالم و عالم و عالم
وین گداز

افندی کیچ کی تقریری بسمان
نقدی هر دم غنی ایاد و کبار
ببینی این جاست غلبت بر و خیزد
کیا به سلاطین و کونست و کبار
بپوشد وین ناله و زاری اگر
هم فقط در خط و خطی از
بوی های آفت خط و خطی از
بیدم تم جویید او که در
مکمل است اگر کسی از این
مخلی بی بی بی بی بی بی بی
دوده صیاد و صیاد و صیاد
طایر و وح کو از او کبار
انتقام او کبار و کبار
جهانی و عد و عد و عد و عد
بتر و دوان که کاسانی او
جبه و و و و و و و و و و
که در آن عالم و عالم و عالم
وین گداز

فاجعه

آتش

ایاد

مین گو که حسن ی طاهرین مثل ماه بهین
بزار شکر که باطن مرا سباه بهین
شوقی بی بجای جوس می سیات این بهین
جلو که دل جهم را از سیلاب بهین
جهان بین کون فی لطف که نهان بهین
همیشه کام مین و ده باغ بهین
با دای کی غم غم و غم مین بهین
عشتای یار که در غم بهین
چین که شنه کار که در غم بهین
سیندی که در غم بهین
شبه طبری که در غم بهین
جای نرم صغیرین که در غم بهین
مین که در غم بهین
که ایتا جهمین غم بهین
خجور خیمه خور بهین
بجوم فوج عدو جهان مین بهین
سوار قلعه عرقه کیمین پناه بهین
کیا بحر

آتش
مین گو که حسن ی طاهرین مثل ماه بهین
بزار شکر که باطن مرا سباه بهین
شوقی بی بجای جوس می سیات این بهین
جلو که دل جهم را از سیلاب بهین
جهان بین کون فی لطف که نهان بهین
همیشه کام مین و ده باغ بهین
با دای کی غم غم و غم مین بهین
عشتای یار که در غم بهین
چین که شنه کار که در غم بهین
سیندی که در غم بهین
شبه طبری که در غم بهین
جای نرم صغیرین که در غم بهین
مین که در غم بهین
که ایتا جهمین غم بهین
خجور خیمه خور بهین
بجوم فوج عدو جهان مین بهین
سوار قلعه عرقه کیمین پناه بهین
کیا بحر

ایاد
کمان تو عکس فغن مثل مهر ماه بهین
ده کون بی که جی جی رسم راه بهین
شوقی بی بجای جوس می سیات این بهین
جلو که دل جهم را از سیلاب بهین
جهان بین کون فی لطف که نهان بهین
همیشه کام مین و ده باغ بهین
با دای کی غم غم و غم مین بهین
عشتای یار که در غم بهین
چین که شنه کار که در غم بهین
سیندی که در غم بهین
شبه طبری که در غم بهین
جای نرم صغیرین که در غم بهین
مین که در غم بهین
که ایتا جهمین غم بهین
خجور خیمه خور بهین
بجوم فوج عدو جهان مین بهین
سوار قلعه عرقه کیمین پناه بهین
کیا بحر

۶۴

[illegible]

④

پیش

نفس

خصلت سرای میرین ای عاقبتی بچا
انسان دودور آنی چون خواب بین
خیزتی که داسکی بد قدرت لی عاقبت
چیزی شیشه افروختن لی عاقبت
آنانکه خاک را بنظر کیمیا کنند
ناج بین خاک
اوس کی کی کل بهی ای چشم کار بین
دوین تخت دل بین لی چشم کار بین
هاری دینو کزانی چشم کار بین
سانی لیان شراب بهی چشم کار بین
پانی لی ای کلان شراب بهی چشم کار بین
هم عوس کنه چچی زین کعبه شراب بین
دشوار قطع ربه زمین آفتاب بین
اوس کی کاچه بهی ای چشم شراب بین
گویی که برین کوزه بهی ای چشم شراب بین
پیمان دوه بهی ای چشم شراب بین
نسبتی کی کاشراب بین او شراب بین
اول

آتش
ای شکر گدازد میان من
چرخ شکر خاکی او چرخ
و باقی جسم را جفت من
مست بین جری جبه و دست
زیست برین گدازد شکر
صندل گدازد بر بادید
نفسا سی اسباب من
مطلب بقدر جسم من
منج سفید رنگ من
سید خمر کے نصانی و لون چمن
آجای شامی یونانی و من
ادب با جود و حکیم
ایس با جود و حکیم
بیشی خیم و من
گدازد منی کنی نازان
بش منی کنی نازان
مین لاکه و من
جیب جسم منی کنی نازان
نمازی منی کنی نازان

ماضی تو خواب دیکھی کہ جس طرح
 دنیا عدم میں تھی کہ وہی ہی صورت
 چہرے میں دیکھی کہ وہی ہی صورت
 سوسن کی بہار کی آلودہ بے بین
 بوسہ کو لینی کہ آفتاب میں
 پوری ایسی ہی نہیں بس نہ کچھ
 فضل میں ادنیٰ ہونے سے کچھ
 لازم یہی کہ اس کی صورت میں
 صورت ہمارے جس کی ہوتی تو بہلا
 دکھلا دو غل کی آگ کی تو بہلا
 جاتی ہیں اس کے چہرے میں
 تالش ہوتی ایسی ہی آفتاب میں
 تجسہ کی کہ کو چہ خوب دیکھیں
 گل کی ہی سیرت خان ہی خواب میں
 آج بے پیر زلفوں میں خواب میں
 دن رات کی تیری کچھ دیکھیں
 اشارہ وصل کا ہی دیکھیں
 اسی صورت کی آج بے پیر
 میں جب

八

منهج

طلی شش در آن کی بکوهی فائده
پیش بیان ببیون بجواید هر که بیان
تکب کو کمال است تا شکر دادا
بی باوهی و عاقل من از بیان
چنانچه عیدگاه کووه چو زک
ای مرغ روح چو زک
پیشین ششین عیب یابی
آهای ناوک عیب یابی
خاک کوئی شش عالم
خیم است شش عالم
عالم بی این دست تا که علم نماند
عالم بی این فیض کویتا بین
نور شب وصال حری ناولا
الین ششین عیب یابی
نکوتری کوئی عیب یابی
نیکو خدایا کووه ای نظر بیان
عاشق

ترتیب

دون بوسه که از زبان بازاید
کسکه بدن ایند طوق و ناز که بیان
یا حال که بدن ایند طوق و ناز که بیان
بیشین باکری ابراهیم کوثر که بیان
زاد شش در آن جوینا چوید
کها با پارانشه خدای حرم بی خیال
ننده در این ششین عیب یابی
زبای ششین عیب یابی
جوان کار ششین عیب یابی
ششین عیب یابی
فند که ای ششین عیب یابی
پیدا که ششین عیب یابی
آینه و ششین عیب یابی
ای ششین عیب یابی
نیکو خدایا کووه ای نظر بیان
عاشق

ایام

شش یون به شهر پرواز زاهدین
ناکوئی یار یابی کاوش نظر که بیان
سیاد میبید که کسکه بدن ایند طوق و ناز که بیان
بر باد بونگی ویدی آب شست بر بیان
نات بهین ای بهی کب تابون بین
ختری سوا ای بهی بجو خرم بیان
سینه بهین مر اساک کج بیان
لالی بین و این بین مهر اساک بیان
جسوسی روان بین مر اساک بیان
ای ششین عیب یابی
کوه ششین عیب یابی
عاشق کی روح کویتا بین
قدی ششین عیب یابی
بار و کمان یسینه کمان به کمان
ای ششین عیب یابی
کها با پارانشه خدای حرم بی خیال
ننده در این ششین عیب یابی
زبای ششین عیب یابی
جوان کار ششین عیب یابی
ششین عیب یابی
فند که ای ششین عیب یابی
پیدا که ششین عیب یابی
آینه و ششین عیب یابی
ای ششین عیب یابی
نیکو خدایا کووه ای نظر بیان
عاشق

نخ

آتش

آباد

آتش که در اعلیٰ تائی سجد خوشک
 آینه سی چشمه جوان فزون خوشک
 برون پیری یتری باو نوک و نزار خوشک
 دل شکسته یکلک بخشان مثل افروز خوشک
 صورت شاد خوشک عالم من پهن خوشک
 باد و گلگون بوی سانی الی خوشک
 چشمه خورشید سانی الی خوشک
 گداز بیا بیا تو بگو بیکه نار خوشک
 بخت بدلی آب و دریا که در خوشک
 میری منت می مباد او من خوشک
 ننگ چینی نیکوکار آب که خوشک
 کون پانی علی بن اوس که خوشک
 بسکه پانی علی بن اوس که خوشک
 جو که عالم بین ده هر که خوشک
 کون نه خورشید سی آب خوشک

آتش که در اعلیٰ تائی سجد خوشک
 آینه سی چشمه جوان فزون خوشک
 برون پیری یتری باو نوک و نزار خوشک
 دل شکسته یکلک بخشان مثل افروز خوشک
 صورت شاد خوشک عالم من پهن خوشک
 باد و گلگون بوی سانی الی خوشک
 چشمه خورشید سانی الی خوشک
 گداز بیا بیا تو بگو بیکه نار خوشک
 بخت بدلی آب و دریا که در خوشک
 میری منت می مباد او من خوشک
 ننگ چینی نیکوکار آب که خوشک
 کون پانی علی بن اوس که خوشک
 بسکه پانی علی بن اوس که خوشک
 جو که عالم بین ده هر که خوشک
 کون نه خورشید سی آب خوشک

آباد که در اعلیٰ تائی سجد خوشک
 آینه سی چشمه جوان فزون خوشک
 برون پیری یتری باو نوک و نزار خوشک
 دل شکسته یکلک بخشان مثل افروز خوشک
 صورت شاد خوشک عالم من پهن خوشک
 باد و گلگون بوی سانی الی خوشک
 چشمه خورشید سانی الی خوشک
 گداز بیا بیا تو بگو بیکه نار خوشک
 بخت بدلی آب و دریا که در خوشک
 میری منت می مباد او من خوشک
 ننگ چینی نیکوکار آب که خوشک
 کون پانی علی بن اوس که خوشک
 بسکه پانی علی بن اوس که خوشک
 جو که عالم بین ده هر که خوشک
 کون نه خورشید سی آب خوشک

3

ش

6

11

به استرابی سیمابین مستعد
 مری طح کوئی فروخت من بخار
 کزاره طاقت دل کون نه که جا
 ده بحر حسن جو عاشق سی سکن
 پو او کیسوی جمدار پای کلسودا
 قوت جایی که گریبان جن یک تار
 فراق بیت من حدای بی عا
 خود نه بین نوری جان تار
 به جاسنگ بی پروا کی تار
 بین کبریم من دس بیخ روی
 دران یار جلد تار جان کو بار
 بتانی شمع که ناله جبار
 جایی جان بین به دو نون
 شب فراق هنوز و زانتار
 به دل کیاس که میغ دل
 تری نگاه کی شبنام کاسار
 شلال آینه ذصاف ره که ای آباد
 دل عیب بین داخل کی غبار

[illegible][illegible]

ناخ

ای صغیر عیدین بزرگ بود که غنیمت
کر که جان کا ملا مرتب ز نار و کوه
کجا چین که در شل خاک کسی جوین خوشوار
کام کو که نهی بی سان سی ملو اوجو
دیهان آریا جو جی زنده و دریا
ریختی مرغ چین کوهل کی استقامت کو
چوین گرم سی اوس ای انگار کو
جس سی لگانین در چکی ای کجا
چوین بکوتای کا سنه چوین کو
آب و کبابی بن جو درونی چوین کو
بال کز آب کوناخ عون بخت سی
افعال ایبا شفاعت سی کنتکار کو
اقل خرفه بن جوبت و ناخ دیار کو
چون سودا چین دل سوار کو
کب لا ابر کجی سیو کا طلیکا کو
فدیه سی من نوی اور کور کو
چو کی دخیل جو کتا چین بهر کو
زاد اخله کدین کو چو و لدا کو

انج

منه بنین نرنگا قاتل کی طرف سی
چهره برنگا و کجاین یاری تلوار و کوه
جان کمرانی سی سینه بین دل کتا
نورنی قلعه فولانی و دیوار و کوه
سوت ای سی سواخت نیایا می
ای با تو سی کی جی بیدار و کوه
چوین و مری سی و آغ بیست و کوه
جاکل سی سی یاد کوهی کوه
چوین بکوتای کا سنه چوین کو
آب و کبابی بن جو درونی چوین کو
بال کز آب کوناخ عون بخت سی
افعال ایبا شفاعت سی کنتکار کو
اقل خرفه بن جوبت و ناخ دیار کو
چون سودا چین دل سوار کو
کب لا ابر کجی سیو کا طلیکا کو
فدیه سی من نوی اور کور کو
چو کی دخیل جو کتا چین بهر کو
زاد اخله کدین کو چو و لدا کو

آباد

منه بنین ای بنین جاکا خیال
چوین و مری سی کی جی بیدار و کوه
جاکل سی سی یاد کوهی کوه
چوین بکوتای کا سنه چوین کو
آب و کبابی بن جو درونی چوین کو
بال کز آب کوناخ عون بخت سی
افعال ایبا شفاعت سی کنتکار کو
اقل خرفه بن جوبت و ناخ دیار کو
چون سودا چین دل سوار کو
کب لا ابر کجی سیو کا طلیکا کو
فدیه سی من نوی اور کور کو
چو کی دخیل جو کتا چین بهر کو
زاد اخله کدین کو چو و لدا کو

<p>اما بد دل لکانه نغمه نغمه جود و شادان لطف کبابی که جو مشتاق تنگداری پای دوزخ تنهای دل مخزون بی زندگی بهر کجی بهلوی جدایا به ادسکو بارب بهر چندان پادشاه جو زنی زلف کی سود چو چرخ جو چو و دود و خانه صد دود کی چو دل ششانی بهر دیده بیدار به آگاه بهر بی سی بهکشی پندین به کونی بهر بی بی طبع خوش آری بزی کو چیدن بهی عجب نیست لی روح بهر خلدی اور کس بی بکلی لطف جوی کا بهی جان کس به نچپی و به جی میری سی سیران قول اوین و بهر کس که آری به رسمی اوس که برین چایا به صاف که خود کو دلا جلد که در دلا خوف بی بده کی کین سدرج باره دست</p>	<p>انوش عربی چار سو الله خون سپهر دست و دوست کی آید خون کوی غایب مصل باون کی آید از غایب انوش جسم خالی نفس مرغ غایب کری دای بی به حوادثی دل عالم انوش حسن بی بی کی بار بار به نام سنا بون جو من کوری اندیشه دل بهر کجی بهر جدایا به کوبین سانه بی جانی کیش تا به پندین بهر کجی بهر کجی بهر کجی بی طبع جوش کونی دلا خرد بهر چار دیوار غنا صبر کین مسما به چین دهر من و به سزده خوابیده به بایع جنه کیم بهر ای بهی بهر بیدار به باغبان خاطر بیل غمشکسته بودی دل بهر بی به تر گس بهر بهر به دلی بزار الف کاه را ده تر انوش علقه</p>	<p>ناخ شده محشر بهر کزانه زنجیر پای خوابیده بهر عاشق کون چشم و اسیر کون عاشق کون پای کجی کس که خانه خراب به پای دوزخ کون حریفین کسی چو کایه دیده بهر بیدار به خود فروشی جو بهر منتظر به کونی دوست کایه بهر کجی نیل کوبین کایه کونی به اسفندی بهر غم غم غم غم کافزار و کجی بهر کجی سلطه خاک سی بیدار به غلغلی نالوکی کس که صد به نیزی سو فاروین کس که صد به چیکر بهر سطح بهر کجی نیش بهر بی بهر کجی بهر کجی چو بهر دی بهر کجی بهر کجی کس کونی اس عین بهر کجی چس</p>
--	--	--

تا مخرج عقل اینی عشق غایب کرد کجا پیوسته
 رو کس کنای ای ابله در آن کولی سیلاب
 اسفندی ای ابل دنیا بین نماند هیچ دیو
 بین پویش صدق با بدین سر بی کلو
 کشتی چاهها ای که یکی بر یکی
 کشتی سی فرف جهر بهیچ کجمان
 خاک سی فرف شتاب بدو سیلاب
 زار دانه خشک شتاب بدو سیلاب
 بیشکه بدی می زایل بود سیلاب
 بین جوی صاحب درد اولکه سیلاب
 موشتا سامان ز جوی گشتی بین سیلاب
 چهلپان در دوازده جان کی آب
 یکیلی بوی بی در زمانای سیلاب
 فادری بی بین کی آب سیلاب
 باد دهن بین کرد خفاخت سیلاب
 بین جودون خرم با و دشان سیلاب
 جاندنی کا کبیت مثل شمشیر سیلاب
 کشتی غرق شدی بیدامون سیلاب
 کشتی غرق شدی بیدامون سیلاب
 کشتی غرق شدی بیدامون سیلاب

پند و ناسخ
 راه و بختی
 است فطرت
 انکه دلای
 اس من بر
 منزل در
 کیا اتفاق
 نیز او را
 روز و شب
 عمر و پیر
 حکم و
 فاعلان
 چرخ و باد
 چرخ و باد
 حسرت و پشیمانی
 غم و اندوه
 دود

[illegible]

نماخ

بی بار ساری را مت جلا یا شلوب کو
 تا صبح می شنیده لک یا با کس
 کبل جای پروده آب کی حسن جمال
 عادت نگاه پیسی چو در کین نقاب
 آمد و نه زلف چون لطف است
 آنکه نعلی سار جی است
 بی بار ساری را مت جلا یا شلوب کو
 تا صبح می شنیده لک یا با کس
 کبل جای پروده آب کی حسن جمال
 عادت نگاه پیسی چو در کین نقاب
 آمد و نه زلف چون لطف است
 آنکه نعلی سار جی است

السن

پست کردی سرو کو ای طفل بوه کفر قدر
 طول دی جو سی جوانی تا مده کو ناه که
 هر که صورت نه ذری آنکه او با کین
 دلبری یار کی خنکی چو منی ماه کو
 فکر زینن نی نه من نفس کی تو ای عجب
 عروس آشن گداز دی بی بونه کو
 مکتوف محذوف ابر کانه
 مفعول فاعلات مفعیل فاعلن
 بی بار ساری را مت جلا یا شلوب کو
 تا صبح می شنیده لک یا با کس
 کبل جای پروده آب کی حسن جمال
 عادت نگاه پیسی چو در کین نقاب
 آمد و نه زلف چون لطف است
 آنکه نعلی سار جی است

آباد

ارکب پیسی کی طلب بر سار و ن بوجی
 کول دی اندر من کی شربت تو کو
 خنک سی عرش من چو کچون نین
 او کی وقت من بر پیش نه من
 کیم بچک چون من فضل اهدت اند
 بی بی دست کی و اطلال صلات
 آید و نه نفس کی سار اسیر راه
 پا و سج فی نزل کیم دست کی چو
 جبار کی بر نی بی کوی دست کی
 جبار کی من مصیبت من نشه اند کو
 باد کین من بولک یا دمنو کا خیم
 آتش افکت فی بولک یا دمنو کا
 جسطح شغل جلا و دنیا بی سار کانه کو
 مطمع
 خست و ناه و ن
 ده شکست
 فزده غور و بی زوی صاحب کو
 فزای مال جبهه آه و ناه کو
 فزده غور و بی زوی صاحب کو

٢٢

ناسخ
 دین انسان مرغی آید چون قاصد باد
 دین داغ مرغی سبزی بین آید
 سوزش کی کرد یا بیگانه آید
 بی لطف محمودی بین آید
 چه صبر و اجار به نهین آید
 زنی بین به ظلم او سر چایو
 بینجانی بین سود مشی زباده
 بی قاضی بنا جوی غم کون آید
 بهر جای اگر باد و متباد مشی زباده
 بهر جای آیدین بی طوط مرغی آید
 بهر خرمین جبین از درسی آید
 بهر کل بی قرون می بود و نری آید
 سودش بی قرون می زباده
 با نیک صد لاکه پیش می آزاد
 تکلیف تکلیف می کنای عشق می زباده
 سودی نشو به به بین قاصد باد
 مستوف می سپرد غبار کوی آید
 دیوان کوی دنیا بین زمین می زباده
 بهر جای

الحمد لله

اینکه من دیگهای جو منته چاند ساینه
خودم می دود و بت عشق خودم کی زیاده
فانی بود و غیب پر که اوس پست کمالی
بجای که اوس پست کمالی
دعای من می دود و بت عشق خودم کی زیاده
سوزی روی من افنی و کردم کی زیاده
حسرت کی گنگا بون سی عیان حال می
گو بیا بون جمعی بن سگای می
بجای که جلادین گی و ده لک دانه و کما
سنگی لاج کل او نیکی به من کی زیاده
کیمیای ده سوخ به من کی زیاده
غم نمی زیاده به من کی زیاده
سج من جو بهر کمان و ده روی زیاده
زخم و کمانی این دینی من کی زیاده
دل و کمانی این دینی من کی زیاده
دال و کمانی این دینی من کی زیاده
روی و کمانی این دینی من کی زیاده
سه کی و کمانی این دینی من کی زیاده
مار و کمانی این دینی من کی زیاده
مار و کمانی این دینی من کی زیاده
مار و کمانی این دینی من کی زیاده

54

آباد
گریزی سوا گیسو خال میکی دیکان
بون میری بی افنی دوزدمی زیادہ
سین ہی سو جان ہی اسی بڑھان
مگر کی تھی خور و خرم ہی زیادہ
سجھیں کس کی چکلی چن چن
ای رنگ و کس کی این نظم ہی زیادہ
دوئی زنی افشان کی ایک پیر
وہی سی وہ شفقت ہی زیادہ
اکلی سی جو رستم ہی زیادہ
وہ چند بولی جو صل کا پلا
گدوون فی لیا جلد ہی زیادہ
گدوون ہی دم اس کی کس
ہم رنگ تم ہی بہت خوب ہی زیادہ
آباد غزل نہیں نہیں
خون کا زہین نہیں
جان جانی ہی سن کس کی
وہ جب ہی صدی باکی کھے
کلیا ب وچہ صف رویا
وہ چل پیگی سنہ صف رویا
صفہ بجا بگی مضمون ہی زیادہ
یاد آئیگی جو چکلوون ہی زیادہ
وہ چکلوون دلہ خبر
وصف

22

مکاشف

چون چو بن غفر و صفت ابرو
حرف بی گیتی جای جوهر گیتی
کیون جلالتی این شعلی شری
سو من که بال هند کبری
نخلی شمع سی غریز آتش
جالی من وزن بی کینفا
دو قدم جسد آفتاب
کیان زنی ز فانی گیتی
کیون از این پس آتش شری
پول کمالی آفتاب
ای بی رختی کی جویانی
یاد او دم گیتی روزن
استد یون افغان بر سر
دور تا یون ماه تابان
کیون که آتش آفتاب
فما بستی این آفتاب
نفا کی دوری و بستی

السن

طعم خنجر پای روزن بن
چون چو بن غفر و صفت ابرو
کوش افندی سی توختی
دن بسیر توختی
دو پی سی توختی
نخلی شمع سی غریز آتش
جالی من وزن بی کینفا
دو قدم جسد آفتاب
کیان زنی ز فانی گیتی
کیون از این پس آتش شری
پول کمالی آفتاب
ای بی رختی کی جویانی
یاد او دم گیتی روزن
استد یون افغان بر سر
دور تا یون ماه تابان
کیون که آتش آفتاب
فما بستی این آفتاب
نفا کی دوری و بستی

آباد

صفت حب کلکنا بونج ابرو
کاشی بن گردن خون سی
خون بار بونج ابرو
سی بار بونج ابرو
جمع بونج ابرو
نخلی شمع سی غریز آتش
جالی من وزن بی کینفا
دو قدم جسد آفتاب
کیان زنی ز فانی گیتی
کیون از این پس آتش شری
پول کمالی آفتاب
ای بی رختی کی جویانی
یاد او دم گیتی روزن
استد یون افغان بر سر
دور تا یون ماه تابان
کیون که آتش آفتاب
فما بستی این آفتاب
نفا کی دوری و بستی

از ناسخ

دیکتا شایسته کار نالایق
 سبب بی این صورت بر شایسته
 باون بر سر راهی ناتوانی
 یکجای حاکمی سوسا می
 خوف نگرانی تیغ اسب سوار
 حلقه چین بول جوهر کبود
 چشم کمری رنجی بین کسب
 بنین شایسته بر شکر
 کتی بول سوسا می
 نو جانون بوی خدای جلی
 کسکه بوی این عجز زنی
 صاعی کتی بن ناسخ
 بر جبهه کبود زنی
 بین ملک چینی وال زنی
 کتی نخل خسرت کسکه
 بندنی کتی نخل
 آینه بایانی بوی
 بوی جبهه بول
 بوی جبهه بول

انقش

چو کتی پنهان در پنهان
 دیکتا شایسته کار نالایق
 سبب بی این صورت بر شایسته
 باون بر سر راهی ناتوانی
 یکجای حاکمی سوسا می
 خوف نگرانی تیغ اسب سوار
 حلقه چین بول جوهر کبود
 چشم کمری رنجی بین کسب
 بنین شایسته بر شکر
 کتی بول سوسا می
 نو جانون بوی خدای جلی
 کسکه بوی این عجز زنی
 صاعی کتی بن ناسخ
 بر جبهه کبود زنی
 بین ملک چینی وال زنی
 کتی نخل خسرت کسکه
 بندنی کتی نخل
 آینه بایانی بوی
 بوی جبهه بول
 بوی جبهه بول

آباد

چشم عاشق عین خستین
 سامنی جرم برین روزن
 جی بین تها آبا و اوس
 بانی جی سندی سخی
 سبب بی این صورت
 باون بر سر راهی
 یکجای حاکمی
 خوف نگرانی
 حلقه چین بول
 چشم کمری
 بنین شایسته
 کتی بول
 نو جانون
 کسکه بوی
 صاعی کتی
 بر جبهه
 بین ملک
 کتی نخل
 بندنی
 آینه بایانی
 بوی جبهه
 بوی جبهه

ناصح

باز بیا وصل بین نه زبیر اساعیر
شکسته می انداختا ای چرخ خالی
یکلی جایت منی چندان خالی
میگویی کنی بی خالی کی سیر می
جان می پیل جلالم کسری بی
کر جی زنجیران کونر زدن خالی
صاف بون خال که درستی که با خبر
سطح رنگ و ان سی بود با جان
ایک چو با تو ملی و در سر کوی حیات
کبھی موتا نہیں به خا ز زدن خالی
کسند زشتی پیا پیونی چو با برب
نظر آما ہی ترا جا فرستد این خالی
دیکه سکن نہیں کاشی کی زبان خالی
کیون نه ضعیف خد شد و خشان خالی
مین بون کیا چیز و لا خال خالی
کیا دوت لی اورنگ سلیمان خالی
چین چو کتین جسم سوی کوی خالی
بمونی بی باغ خالی

آتش

ایک بوسه دین باد می حاصل بود
ایضا تقدیر کا ہوتا جسم و حیوان خالی
وقت رفت کو غیبت چو آہای تو
ای اہل عالم ہتالی ہی میدان خالی
کو چو یاد میں مستغرق و قد آہی
پوچھی بیل و قری سی گلستان خالی
دل عاشق سی اشارہ ہی یادون گلستا
قلعہ کہ لعلی دین و دمنہ نہ کان خالی
چشم پروانہ و یکا تو بویہ بود
جا زری دل میں ہی ای فتح بستان خالی
رخ غزل غنیمت کو کوبن ہن نشانی طرح
ریغ عالم میں نہیں کون تر کن ترکان خالی
ہند مذہب کی گرفتاری غرض گلستان خالی
ہو نہ دیوانہ بوق عقل تا انسان خالی
عہد بر زمین کہاں اب جو ان کی رفت
صاف پہلوی بان کر گئی منزل خالی
بریا

آباد

بہر ہی ابو نسیل بار بگیل جانا ہی
نہیں تاثیر سی چنا و سوزان خالی
دل سپردن کی خدا یا کبھی آزاد بود
زنی حلقہ کسو می بپوشان خالی
دیکھی کور می سر سامان خالی
ماہو بچانی پریندہ ای قوم سی
کڑوان سی و خشت دل ای خالی
ایک عادت کی لیمی اور بی زیم جانا
نیک عاشق کی پناہ افغان خالی
انجی با ہی پیر پیر آرکدن
غور خا سی کردل کو منہ خالی
غور خا سی بر ای شمع خالی
گہری رشتی بر ای شمع خالی
روز و شب لا کوبن ہونا دل جان
حسرتن سی نہیں ہونا دل جان
ڈانڈ و جب کی سوا جب ہو مکان
نہ مکان کہ نہ ہو عالم ایچی
وہل وراثت تصور میں ایچی
پوچھا عورت نہ میر کسی عنوان
ای

<p>ماخ علل خاک کلنی ای چو آری حقه زاده بود چو پیر چو کس قال گوهر مقصود بهین خالی عین در باین سما چو در چو کون و نون بین حاکمان خالی کفای چو ای لازم آید بین خاذه عاری بین چو درم خالی عقلی بکلیه نظر ای انسان پولی بکلیه نظر ای بین خالی آج از کون کی نوح خالی میری آغوش ای میان خالی ره گلباله مرا ای کز کوهی بخار آکو ای ناسخ ملا خالی خیزد ساعت دل باران خالی تاب کز کنی ای چو در خالی خاک بود بکلیه بین خالی سخت ناری خوی کی بین خالی بانه ای خوی خدیج آب خالی کونی</p>	<p>اشق نری سر که کی مقصود کی ای چو خاک کلنی ای چو آری حقه زاده بود چو پیر چو کس قال گوهر مقصود بهین خالی عین در باین سما چو در چو کون و نون بین حاکمان خالی کفای چو ای لازم آید بین خاذه عاری بین چو درم خالی عقلی بکلیه نظر ای انسان پولی بکلیه نظر ای بین خالی آج از کون کی نوح خالی میری آغوش ای میان خالی ره گلباله مرا ای کز کوهی بخار آکو ای ناسخ ملا خالی خیزد ساعت دل باران خالی تاب کز کنی ای چو در خالی خاک بود بکلیه بین خالی سخت ناری خوی کی بین خالی بانه ای خوی خدیج آب خالی کونی</p>	<p>آباد سیدی سوزن حکومت کی ای چو حقه زاده بود چو پیر چو کس قال گوهر مقصود بهین خالی عین در باین سما چو در چو کون و نون بین حاکمان خالی کفای چو ای لازم آید بین خاذه عاری بین چو درم خالی عقلی بکلیه نظر ای انسان پولی بکلیه نظر ای بین خالی آج از کون کی نوح خالی میری آغوش ای میان خالی ره گلباله مرا ای کز کوهی بخار آکو ای ناسخ ملا خالی خیزد ساعت دل باران خالی تاب کز کنی ای چو در خالی خاک بود بکلیه بین خالی سخت ناری خوی کی بین خالی بانه ای خوی خدیج آب خالی کونی</p>
---	---	--

نماخ

سوزانگه کویون که چو بکشد
ز لبت سهری او سپید شود بکشد
دو نون کا که چکا بونین یان
ببین مهری نه وفا بین یان
کون خورشید رخ اینچا چرخ
بنیم بین با هم جو مژه و بر
دل خیال چیست پاری میجاید
دماغ سودا چو پین دماغ دل
اون لبوکی باوشن چرخ
آتش پاوت سی ساقی میجاید
ایوبی صحن برین گل میجاید
طرف کو خنده برین گل میجاید
دل مرا فانوس بنیم میجاید
ایوج قالب برین میجاید
باخت که خیال برین میجاید
دل مرا ایهای می میجاید
فرد خسار صغری اور میجاید
نخاسته سو آننه می آننه سو آننه
کرته

کشت

ای صفتی پشایی که کشتن یان
دکتر شش منی بین یان
ایک کیمیا بیکار که کشتن یان
دو کیمیا بیکار که کشتن یان
سوی اینین سیدی اگر یان
سن و حال کا کشتن یان
ایوبی صحن برین گل میجاید
طرف کو خنده برین گل میجاید
دل مرا فانوس بنیم میجاید
ایوج قالب برین میجاید
باخت که خیال برین میجاید
دل مرا ایهای می میجاید
فرد خسار صغری اور میجاید
نخاسته سو آننه می آننه سو آننه
کرته

آباد

خاطر قطع کرد و بجهه کر لباس
کشتن یان
ایک کیمیا بیکار که کشتن یان
دو کیمیا بیکار که کشتن یان
سوی اینین سیدی اگر یان
سن و حال کا کشتن یان
ایوبی صحن برین گل میجاید
طرف کو خنده برین گل میجاید
دل مرا فانوس بنیم میجاید
ایوج قالب برین میجاید
باخت که خیال برین میجاید
دل مرا ایهای می میجاید
فرد خسار صغری اور میجاید
نخاسته سو آننه می آننه سو آننه
کرته

نماخ

خجکوفت کی اسیر مائی مائی ہوتی
کاش عیسیٰ کی عوض موت ہی آئی ہوتی
کرنو شمع تو معدوم بن پروانی ہوتی
تو ہوتا تو جسے کب یہ خاری ہوتی
غیر ہی کرتی ہو بارودی کی ہوتی
کبھی ہزاروں چھپر ہی کھینچتی ہوتی
اسکی ہر دم کی ایک لکڑی ہوتی
کاش صاحب کی سب اپنی ہی ہوتی
ہو ان وہ غم غم سہائی ہوتی
غم غم کی اگر سہین سہائی ہوتی
خاک آغا زمین تو جیسی ہوتی
لطفت ہمار صفائی میں ہوتی
ابہر جہت سی تو محروم ہی ہوتی
توئی بجلی ہی فلک توئی لڑتی ہوتی
دیو کی کہن اشک کے طوفان ہی ہوتی
سرفشت اپنی ہی ناخنی شائی ہوتی
توین عمر دان ایسا ہی کھائی ہوتی
گرد سناں برباد کن مہر ہی ہوتی

خند

خجکوفت

جاکے میں وہ غم غم کی ہوتی
کاش عیسیٰ کی عوض موت ہی آئی ہوتی
کرنو شمع تو معدوم بن پروانی ہوتی
تو ہوتا تو جسے کب یہ خاری ہوتی
غیر ہی کرتی ہو بارودی کی ہوتی
کبھی ہزاروں چھپر ہی کھینچتی ہوتی
اسکی ہر دم کی ایک لکڑی ہوتی
کاش صاحب کی سب اپنی ہی ہوتی
ہو ان وہ غم غم سہائی ہوتی
غم غم کی اگر سہین سہائی ہوتی
خاک آغا زمین تو جیسی ہوتی
لطفت ہمار صفائی میں ہوتی
ابہر جہت سی تو محروم ہی ہوتی
توئی بجلی ہی فلک توئی لڑتی ہوتی
دیو کی کہن اشک کے طوفان ہی ہوتی
سرفشت اپنی ہی ناخنی شائی ہوتی
توین عمر دان ایسا ہی کھائی ہوتی
گرد سناں برباد کن مہر ہی ہوتی

خط

آباد

جسکی کو آپ کا دل صاف تھا باطن
دل نہ بانی کو محبت تو یہ مائی ہوتی
جان سر نہ کہت کبھی بھجے ہوتی
غش میں کر شک کی بوجھ گہائی ہوتی
شش کی کو کر کے ہر گ لگائی ہوتی
میری آہوں کی یہی سائی ہوتی
بہشتی غم غم میں تو چھپائی ہوتی
نیک بچہ بچہ کی وہ بچائی ہوتی
بلیوں کوئی اگر طرے اورائی ہوتی
میری مالون کی اگر طرے اورائی ہوتی
صافا غبار تو مہر ہی صفائی ہوتی
کبھی کبھی کا اشارہ ہی صفائی ہوتی
کافی اسیر کا اشارہ ہی صفائی ہوتی
دست ہمارے کو بچائی ہوتی
انکھ کر شش کی کو بچائی ہوتی
میرے آہوں کی یہی سائی ہوتی
بہشتی غم غم میں تو چھپائی ہوتی
نیک بچہ بچہ کی وہ بچائی ہوتی

نامح

مجلس دولتی کا چھوڑ دینا چاہی
 اسیان و شوق موافقت
 آنکہ کو دست آویز جان کی خوشی
 دل ہو جب صحت میں آئے پھر
 یاد ساقی میں بھی ہوں آئے پھر
 سامان شکران کا دار و در
 یون کالی حشر دل صید گاہ
 جن میں کوہین سحران
 گل سی صبح کی آفتاب
 سن اپنی کئی داری
 دست صانع ہی میری
 تن بگ غنچہ میں زینت
 سنستہ شکوہ کی سہیلی
 کون ہی کو کھیلو گی
 جعفر زنا زیادہ افکار
 ایک صورت پرانہ کی
 ساکن لکھنؤ کی
 استغذول صحت و سستی

جلد

ادبی

خطہ و خطی ہر حسن پاک ہی
 جانی ہوں بس کہ کسی سے پوشاک ہی
 نہ دروی محبت سے ہر شاک ہی
 گل کوہی رہی میں قد و فون سرو کو
 جگر خالی کی کار کج کا شاکی
 غیب پستی کفار طلسم خاک ہوں
 جوش لہرائی ہی نفیٹ کا کان نہ
 طور کا سرور کی ہوش فہم کی
 ایک پھل ہی روان بہت ہی
 سخت یاد دہی وہ چونک جو
 خاندان کا خزانہ سلسلہ میں
 آئین ہری کی بکری طرح کی

کلیف

آباد

پوشو نازان اگر نہ زینت
 کجاست ہی او موعود وین
 ہوش میں جو ہوں وین
 ہوش میں جو ہوں وین
 وقت نماز کی یاد
 صبح صادق کی زبان
 آئینہ ہی شادی کی
 کجاست ہی شادی کی
 امکان کی ایک جا
 کیا تصور میں بدلت
 چھوٹا ہی کجاست
 تو سلاست کی کجاست
 غوطہ زن کی کجاست
 کون مجاہد کی کجاست
 رشاقہ کی کجاست
 تخیل کی کجاست
 وارہ کی کجاست
 خوب و پیا ہوا

بار

نامش

آج چه خبری این سنی و شاهجان
 بر سره میری بجا نشستن بر این
 جانب صبیحی بچلی والی و دیوان
 جو حسین را چشم بر سر می گردی
 طعنی بین سودا می بیند خاشاک
 شمشیر بیون می بیند خاشاک
 روح بی جسم بر سر نقش کاش
 اس چنانکه گویا با بر سر کاش
 قتل کردی کو تو اگر چه کاش
 بی دلا امیدی جابار اگر چه کاش
 در دل ماری صبح کا و بویغی کاش
 کف در صورت شب فزونی کاش
 پنهان تو زمین شوی کاش
 اسلی نامش چه کاش
 واقع ایجا نابون تیر کاش
 به بول آتی بین گل صبح کاش
 بی این محروم او سر خورشید کاش
 شمشیر خنجره کاش و بد بهیدار کاش

انوش

هر دلی انگونی کاشی سر بر سر
 نازک اندامی بین کاشی سر بر سر
 پیمان می بیند کاشی سر بر سر
 کمی اندامی بین کاشی سر بر سر
 پیمانی بیند کاشی سر بر سر
 چای می بیند کاشی سر بر سر
 پهل بدر می بیند کاشی سر بر سر
 سبزه مردن می بیند کاشی سر بر سر
 ساین کاشی سر بر سر
 عاشق کاشی سر بر سر
 پی پی کاشی سر بر سر
 و جبریل حال کاشی سر بر سر
 پروین کاشی سر بر سر
 پادشاه حسن کاشی سر بر سر
 علاقه کاشی سر بر سر
 شری حسن کاشی سر بر سر
 بوی دوست آتی کاشی سر بر سر

آباد

بوی گل کاشی سر بر سر
 صحن گلشن کاشی سر بر سر
 گل کاشی سر بر سر
 که دایم مراد کاشی سر بر سر
 بگفته قائل کاشی سر بر سر
 سنجید کاشی سر بر سر
 چکومت کاشی سر بر سر
 نیک ای کاشی سر بر سر
 غم می چش کاشی سر بر سر
 در کاشی سر بر سر
 دامن کاشی سر بر سر
 و دم کاشی سر بر سر
 بوی کاشی سر بر سر
 دل کاشی سر بر سر
 گریز کاشی سر بر سر
 انچه کاشی سر بر سر
 جسم کاشی سر بر سر
 بون کاشی سر بر سر
 و در بهار کاشی سر بر سر

ناخ

انجا گلشن بین خود نیاید
زردی او را جانی که چشم برین
لکشمی و بیاد و هیچکس را
چو که نماند از من راه خانه
از خواب جسم لازم می آید
با دانه خوراجی بین می آید
سخت دل بگو کردن آن
فروغی که بی بین می آید
خیال با من نظر و زنی
نبین می آید بزرگ
بسی بالید و بی آن
نمناهی تیرین و بی آن
نصو سیمین کمال بین
خبال مار کا کلک
نظمی فطری او که
شاد کی طرح گویا
کردن نال بونی آفت
عظمی ای وقت اوان

از دست نه

از دست نه
بیک نامگی زخم ای
بسی با من ای که
لوت لوتی کار و
شکر ای می بین
دوبس با من
خار خاردل
دور گردی
پیشانی
بندانی
خواب
پیش
زمین
نهان
دل

آباد

آباد
بسی با من
لوت لوتی
شکر ای
دوبس
خار خاردل
دور گردی
پیشانی
بندانی
خواب
پیش
زمین
نهان
دل
عظمی

نامش

غزل اک اور پڑھے اس میں بن
 کہ سب مشتاق بن ہو شان ہے
 چارہ ہر نفس کہ بادبان ہے
 روانہ کشتی عمر روان ہے
 ایچی ہر چند وہ بت نوجوان ہے
 سفید و سکا کہ موی میان ہے
 سطر آتش کل کا دیوان ہے
 گھنڈی جیسے تیرا ہے
 نہ نہ بے خبرانی نہان ہے
 تیرا کل میں خدا ہی ہے
 زمین جیسی حجاب آسمان ہے
 قصہ میں جو ہی روی عرفان ہے
 نجائی الٰہی عطران ہے
 دہن ہی عجب سحر و فرود ہے
 کہ اک عالم کی نظرون ہی نہان ہے
 کہ ان کا احتیاج کس سے
 کہ ان کا احتیاج کس سے
 کہ ان کا احتیاج کس سے
 کہ ان کا احتیاج کس سے

آتش

میں کہتا ہوں اہل عشق کا طبع
 کہ جو ہو دشت و دشت کا طبع
 گل و پھل کے کہیں شکر کا طبع
 سیاہ و سفید کے کہیں بیان کا طبع
 دل و زبان کے کہیں سخن کا طبع
 جس کی بات دل پہنی بن کا طبع
 درخت و نیکو حوض کا طبع
 قہر و غلبہ اہل عشق کا طبع
 قیامت کا یہ اہل عشق کا طبع
 مری صفت میں اہل عشق کا طبع
 شہر و دیہات میں اہل عشق کا طبع
 آب و ہوا میں اہل عشق کا طبع
 چاندنی میں اہل عشق کا طبع

آباد

میں کہتا ہوں کہ ہر جگہ آباد ہے
 دماغ و بنا و دماغ باغبان ہے
 اوچی و مہر و جوار و سرکان ہے
 اپنی جگہ ہر جگہ آباد ہے
 دیان و نیکو بند و در میان ہے
 بیان و صفت مروت و در میان ہے
 بان و صفت مروت و در میان ہے
 پیر و دانہ عاشق کی زبان ہے
 بھلا و کھینک کی زبان ہے
 مری و کھینک کی زبان ہے
 مری و کھینک کی زبان ہے
 مری و کھینک کی زبان ہے
 مری و کھینک کی زبان ہے
 مری و کھینک کی زبان ہے
 مری و کھینک کی زبان ہے
 مری و کھینک کی زبان ہے

دل

نماخ

کیا ہی اگر کسے شعلے کو پدا
یا اعجاز کف جگمین عیان ہے
زبس واژون ہی اپنا کو کین
زمین او پو ہی چچی آسان ہے
جدا اندر اندر اس روح نماخ
جا بیدار ام اس روح نماخ

مطلع

فقط چاہی فاقہ دلدار کی ہی
نہ فقط چاہی فاقہ دلدار کی ہی
نہ فقط چاہی فاقہ دلدار کی ہی
نہ فقط چاہی فاقہ دلدار کی ہی
نہ فقط چاہی فاقہ دلدار کی ہی
نہ فقط چاہی فاقہ دلدار کی ہی
نہ فقط چاہی فاقہ دلدار کی ہی
نہ فقط چاہی فاقہ دلدار کی ہی
نہ فقط چاہی فاقہ دلدار کی ہی
نہ فقط چاہی فاقہ دلدار کی ہی

کشت

جای ہر موی تن کی کاش میں گون رہن
آب بارو کی چال میں تلوار کی ہی
آرزو ہر موی تن کی کاش میں گون رہن
آب بارو کی چال میں تلوار کی ہی
آرزو ہر موی تن کی کاش میں گون رہن
آب بارو کی چال میں تلوار کی ہی
آرزو ہر موی تن کی کاش میں گون رہن
آب بارو کی چال میں تلوار کی ہی
آرزو ہر موی تن کی کاش میں گون رہن
آب بارو کی چال میں تلوار کی ہی

آباد

دل گل کی نغمہ خون سی مری کی ہی
سہی جنت میں سالی بیجا بیجا کی ہی
پیشہ سب کی بات کہان بابر کی ہی
ریک بوسی تیرے تیرے تیرے کی ہی
دل عشاق کو پال نہ یوں کی ہی
طرز اکو کجی تیرے تیرے کی ہی
کہاں نیکو تیرے تیرے تیرے کی ہی
عین تیرے تیرے تیرے تیرے کی ہی
رنگ تیرے تیرے تیرے تیرے کی ہی
جسم کو دیکھ تیرے تیرے تیرے کی ہی
باد تیرے تیرے تیرے تیرے کی ہی
وہ سہی تیرے تیرے تیرے تیرے کی ہی
نہ تیرے تیرے تیرے تیرے تیرے کی ہی
اک تیرے تیرے تیرے تیرے تیرے کی ہی
خندون سلسلہ تیرے تیرے تیرے کی ہی
نہ تیرے تیرے تیرے تیرے تیرے کی ہی
کاش تیرے تیرے تیرے تیرے تیرے کی ہی
ایک حالت تیرے تیرے تیرے تیرے کی ہی

فانح

یک یک غنق سی که بویاد بر دل جان
که بران جان سی بود ای جان جان
گو که نهی بین که بویاد بر دل جان
بیان جو غنقین سی بالی جو غنق
نهاد جبین لب بر لب اس غنق
گر گریان من غنق غنق سی بالی
نفع برود غنق غنق غنق غنق
سودون سی بیوین درین غنق
لی جان ای غنق غنق غنق غنق
نظر زان غنق غنق غنق غنق
ج غنق غنق غنق غنق غنق
که غنق غنق غنق غنق غنق
چاه غنق غنق غنق غنق غنق
بیوین غنق غنق غنق غنق غنق
نهاد جبین لب بر لب اس غنق
ای بری سب غنق غنق غنق غنق
که غنق غنق غنق غنق غنق
غنق غنق غنق غنق غنق
غنق غنق غنق غنق غنق

نیماری

زی

شش

کیمی یاری سو که بویاد بر دل جان
که بران جان سی بود ای جان جان
گو که نهی بین که بویاد بر دل جان
بیان جو غنقین سی بالی جو غنق
نهاد جبین لب بر لب اس غنق
گر گریان من غنق غنق سی بالی
نفع برود غنق غنق غنق غنق
سودون سی بیوین درین غنق
لی جان ای غنق غنق غنق غنق
نظر زان غنق غنق غنق غنق
ج غنق غنق غنق غنق غنق
که غنق غنق غنق غنق غنق
چاه غنق غنق غنق غنق غنق
بیوین غنق غنق غنق غنق غنق
نهاد جبین لب بر لب اس غنق
ای بری سب غنق غنق غنق غنق
که غنق غنق غنق غنق غنق
غنق غنق غنق غنق غنق
غنق غنق غنق غنق غنق

آباد

کیمی یاری سو که بویاد بر دل جان
که بران جان سی بود ای جان جان
گو که نهی بین که بویاد بر دل جان
بیان جو غنقین سی بالی جو غنق
نهاد جبین لب بر لب اس غنق
گر گریان من غنق غنق سی بالی
نفع برود غنق غنق غنق غنق
سودون سی بیوین درین غنق
لی جان ای غنق غنق غنق غنق
نظر زان غنق غنق غنق غنق
ج غنق غنق غنق غنق غنق
که غنق غنق غنق غنق غنق
چاه غنق غنق غنق غنق غنق
بیوین غنق غنق غنق غنق غنق
نهاد جبین لب بر لب اس غنق
ای بری سب غنق غنق غنق غنق
که غنق غنق غنق غنق غنق
غنق غنق غنق غنق غنق
غنق غنق غنق غنق غنق

نیماری

نامش
 زینباری دین شمس بی چون نامش
 کی گیسبان علی شمس بی دینش
 یاد آید کی صاحب کرم بی نامش
 نفس بی چون بی نامش
 شمس

مجلس

مختار

السلامة

محمد بن عبد الله

۱۰۰

[Handwritten signature]

100

3

بزرگوارم می بینم بجای خود اسرار
چشمه گشاید تو فرمودی بیار غرض
چون جویدار کا صلیب
عقل

کتابخانه ملی ایران

کتابخانه ملی ایران

وہی ہے جس نے ان کو اپنا

جامعہ عربیہ اسلامیہ

فقد استخرجت من كتابي في تاريخ العرب ما يلي

میں نے اس کی طرف سے کوئی جواب نہیں دیا۔

عبدالله بن عبدالمطلب

کتابخانه عمومی

مجلس شورای اسلامی

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰

تو ہی جیسا کہ میں نے
تو ہی جیسا کہ میں نے
تو ہی جیسا کہ میں نے

سید الشہداء علیؑ

کتابخانه ملی افغانستان

بسم الله الرحمن الرحيم

۱۰۰

مجلس شورای ملی

100

1

نامح
 بارون کی مہر سے
 یہاں پاس ہی خطا ایسا
 خدوہ سے ہی کو بیٹھو
 وہ وقت ہی کہ کلک
 ہم جو خیمہ پارسی دم مارنے
 یعنی روای کب دل پیار
 یہاں دروہی خدوہی
 حکمران کے ہر کو آن
 حکمرانوں ہاں جو
 صاحبہ مجھ غریب کی
 دم تو پہاچی فوٹ جاتا
 کوہ کین نہیں ہیں
 نامح بقول
 زار کا دل نہ خطا
 جس کو چھی بی گرا
 بی وہ در میں
 ریل غلغلا کا ہی
 ہاں ہر بی خدوہ
 چوہی

نامح

مطلع

چو شاد و شسته کا دلا جا لاگ
 فصل کل بین موج بوی کس کا کورا جا
 زخم خندان جام خندان کی جان
 نیشہ می کی عوض بدوین پور اجا
 وقت ساقی بن آتای خیال ای نیشہ
 شبنم می آلمی کسک پور اجا
 کچھ بون صفت نفل نور اجا
 عیش کی درواز کجاں باغ بین
 دیو بی بائی خانی آجی کچھ
 پاپون شناد کی سونی کاتو کچھ
 خط بن شمعون آہی جی کچھ
 ماسہ بر کتابی انعام کچھ
 بار کو خط کجی شیا بین نور کچھ
 شوق کتبا ہی کہ اور اک کچھ
 دینی ورنی کر پئی بین اک کچھ
 نفع کی طمان کا طوفان نور اجا

منظوم

منظوم

تنگ از جسم کو ای روح ہو راجا
 طفل بیغوی بی می کا کورا جا
 زلفی سویدین ای سور کو نور اجا
 جب بنا کا سامنا ہو کس تکہ پور اجا
 کل بہت ہستی بین کان نور اجا
 یک چکائی ہو بائی این عشق نمان اجا
 بوشا ہون بین صدای آہی دس اجا
 اون بون حسن کی سیک کا نور اجا
 دی ہی آہی عشق فی یاضی نور اجا
 دی ہی گیسو لکھو کچھ ایما کچھ
 سکی آہی جالی ای شکر کور اجا
 سانیہ کفیت کی اور ناچک کور اجا

آباد

صفت کا قول ای شبنم کو نور اجا
 تیکہ دل کا کسی صورت ہی پور اجا
 عشق شمع کا نور اجا
 سو کچھ ای اینکا جام کچھ ہی لفظ
 دل کو دیو اینکا کچھ ہی کور اجا
 وقت ساقی بن آتای خیال ای نیشہ
 شبنم می آلمی کسک پور اجا
 کچھ بون صفت نفل نور اجا
 عیش کی درواز کجاں باغ بین
 دیو بی بائی خانی آجی کچھ
 پاپون شناد کی سونی کاتو کچھ
 خط بن شمعون آہی جی کچھ
 ماسہ بر کتابی انعام کچھ
 بار کو خط کجی شیا بین نور کچھ
 شوق کتبا ہی کہ اور اک کچھ
 دینی ورنی کر پئی بین اک کچھ
 نفع کی طمان کا طوفان نور اجا

خاک

بنج
جسد صنایع مشین
اخذ کفوف مخدوم
ارکانه منفول فاعلات
مصنوع عیلم فاعلم
مصنوع

وزارت نظام خطی کیا اسرار
چنانچہ پندین ہی مرا نامہ جو پیش
شاخون کی طرح سایہ کو سرکشی
گر دیکھتا ہے وہ پندین کوئی شجر
بوں و پھلین نظر نہ کرے
دیوار صنعت ہی چھوٹے گھر کیا
دل میں تون کی سوز و غم
کر ای چل شل میں شل
مین شیک شیک کی شل
جہان ما اقصا سے ایستگ و جہی

الشی

نیز ہواش کن کا سانس ہوا
نورینچی وہاں نہ کو غور
پیری میں اسے وہ دن شریف
دیکھائی آفتاب کی عودن شریف
خال رخ چھینے ہی نہ غور
دوست ہی شہنشاہی نہ غور
ای تو شال نہ ہستہ و کھار
دیکھار ہی میں اپنے شال
چوین خون پر اسے لگا
دوایہاں نہ ہندھا ہے جو
کسی ای اکتاف میں وہاں
قاصد کی طرح نقل جہر
تو ہاں خط شوق کا خونانہ
کا کون بکری بار مری
بزی خرب ناک کیا

آباد
کسی عین کاش آبی ہوا
دیکھار ہی سیری شام کو
پیر از روزین لڑائی
موتی رات وصال کی
اوس رخ کی باد میں تون کی
ارب ببال رات شہر
بکری کینہ جان ہی
چیلے ہی دردل نہ دی
کہ نہ من کلین چھویدہ
دینی نہ کہے اور کو
تلا دون چھویدہ
ای لی جو نہ دیدان
عاشق کیا نہ ای سیک
نقد نہ کوئی کوئی
ایشاد ہو کوئی کوئی
بھیجی ہی شیک شیک
نیل سب کاش میں
کچا شوق بارین اسم

ساخت

جب ہو اس سبب بال لغو ملک کشنی
 مثل سنبل تار تار گریبان ہو
 باغبین گلبدین بین کاسه شیراز و گلی
 خاک بین کس کی یاد کس کی گلی
 دلبرین چلا لایا قصور او کس کی گلی
 مثل بوسه بزم جیغ غنچه بزم
 شکستن عالم بین بون و غنچه بزم
 زانچ چکل زلفی شکسته بزم
 اوس بری تی دی نشانی کشنی
 ایسی آئی بادین گو یا سلیان ہو
 سپهرین سنا یا تواتانی کشنی
 لایق زلفه حلقه ز تجرید زلفی باغ
 سلسا کی یاری کس کی سنا ہو
 نقشین دسان خطرونی کشنی
 چسکا کج بوسه کس کی سنا ہو
 سبب بزم انکس کس کی سنا ہو
 سبب بزم انکس کس کی سنا ہو

اکس

صفت کشنی زلف یاری بزم بزم
 مثل سنبل تار تار گریبان ہو
 باغبین گلبدین بین کاسه شیراز و گلی
 خاک بین کس کی یاد کس کی گلی
 دلبرین چلا لایا قصور او کس کی گلی
 مثل بوسه بزم جیغ غنچه بزم
 شکستن عالم بین بون و غنچه بزم
 زانچ چکل زلفی شکسته بزم
 اوس بری تی دی نشانی کشنی
 ایسی آئی بادین گو یا سلیان ہو
 سپهرین سنا یا تواتانی کشنی
 لایق زلفه حلقه ز تجرید زلفی باغ
 سلسا کی یاری کس کی سنا ہو
 نقشین دسان خطرونی کشنی
 چسکا کج بوسه کس کی سنا ہو
 سبب بزم انکس کس کی سنا ہو
 سبب بزم انکس کس کی سنا ہو

آباد

صفت کشنی زلف یاری بزم بزم
 مثل سنبل تار تار گریبان ہو
 باغبین گلبدین بین کاسه شیراز و گلی
 خاک بین کس کی یاد کس کی گلی
 دلبرین چلا لایا قصور او کس کی گلی
 مثل بوسه بزم جیغ غنچه بزم
 شکستن عالم بین بون و غنچه بزم
 زانچ چکل زلفی شکسته بزم
 اوس بری تی دی نشانی کشنی
 ایسی آئی بادین گو یا سلیان ہو
 سپهرین سنا یا تواتانی کشنی
 لایق زلفه حلقه ز تجرید زلفی باغ
 سلسا کی یاری کس کی سنا ہو
 نقشین دسان خطرونی کشنی
 چسکا کج بوسه کس کی سنا ہو
 سبب بزم انکس کس کی سنا ہو
 سبب بزم انکس کس کی سنا ہو

[illegible]

[The page contains dense handwritten Persian text in two columns. The right column begins with the word "آتش" (Fire) at the top. The left column begins with the word "آباد" (Abode) at the top. The script is a cursive style typical of historical Persian manuscripts.]

[illegible]

سین سی قدرت خدا کی رو نظر آیا ہے
 رہیں ہرگز کیسے نظر آیا ہے
 روی گل کی چشم ولی نظر آیا ہے
 سرو باغی فدائی باز و نظر آیا ہے
 دارالملک انشا پو ایل کی رو نظر آیا ہے
 پور وادی انکھ اگر آنسو نظر آیا ہے
 نیری تلو اور سوکھا میں اوی منشا قزم
 جب کوئی نشہ کن رو نظر آیا ہے
 دیدہ یعقوب سی دیگھا جو عالم کی طوت
 دوست اس بازار میں ہر سو نظر آیا ہے
 دل بہشت کا دار میں ہر سو نظر آیا ہے
 گور کا پہلو در پہلو نظر آیا ہے
 لکھنؤ کی ساق پائی بار کا دیو کا دیا
 باو تابان کا سبز انو نظر آیا ہے
 سنانج کا تری گل کی نیا تاجیک روز
 رنگ اور ایسا گل کی نظر آیا ہے
 خال شکرین کا تری جس رات افروز
 سیرگ انو خواب میں بند و نظر آیا ہے

[illegible]

Handwritten Persian text in three columns, likely from a manuscript. The script is cursive and dense.

Handwritten text in Urdu script, likely a library inventory or record. The text is organized into columns and rows, with some entries underlined. The handwriting is cursive and appears to be from the early 20th century. The text includes various names and titles, possibly of books or documents, and some numbers. The overall layout suggests a systematic record-keeping system.

CALL No. { 1915541 } ACC. No. 10000

AUTHOR

TITLE

[illegible]

MAULANA AZAD LIBRARY
ALIGARH MUSLIM UNIVERSITY

RULES:—

1. The book must be returned on the date stamped above.
2. A fine of **Re. 1-00** per volume per day shall be charged for text-books and **10 Paise** per volume per day for general books kept over - due.

